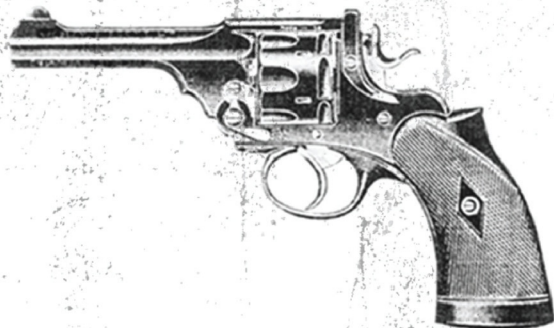

ZNOVUZPORNĚNÝ KŘEŠŤAN

*upřímná diskuze o
pornografii a masturbaci*

N A P S A L

Mark
Driscoll

České vydání zajistili Křesťané Kuřim

<http://www.krestanekurim.cz/>

Druhé vydání, Kuřim 2009

Originally published in the U.S.A. under the title Porn-again Christian

Copyright: © 2009 Mars Hill Church

Kopírování, citace, a další formy distribuce se doporučují.

Překlad: bc. Tomáš Kolman

Sazba: Andrej Kouřil

Obálku počeštil: Martin Janoušek , www.exarion.cz

obsah

2	úvod
4	sklenice plná vody ze záchodu
6	bázeň před Bohem
9	teologie pornografického chtíče
12	praktická teologie pornografického chtíče
16	masturbace
23	mužní muži
26	odpovědi na časté otázky
29	pornografie a šikmá plocha Teda Bundyho
35	příloha

úvod

„Uzavřel jsem smlouvu se svýma očima, že se nebudu chtivě dívat po holkách.“ Job 31,1 (překlad z NIV)

Žijete v době, kdy lidé každý rok utratí víc peněz za pornografii než za vážnou hudbu, country, rock, jazz, divadelní představení na Broadwayi a balet dohromady. Apoštol Pavel během svého života některé lidi obvinil, že uctívají svůj žaludek jako svého boha a zdá se, že dnes se náš bůh prostě jen přesunul o kousek níž.

Jako kazatel velkého a rostoucího sboru plného silných a často mladých mužů jsem byl mockrát svědkem toho, jak je skryté hříchy spojené s pornografií a masturbací paralyzovaly pocitem studu, viny a zahanbení. Tuhle knížku jsem napsal proto, abych obojí rozebral jak teologicky tak prakticky, a doufám, že i díky ní bude každý z vás moci poznat skutečnou moc evangelia a zažít odpuštění, obnovu a novou sílu z Boží milosti. Protože se chystám mluvit k mužům, kteří uvažují stejně jako já, nemusí být moje vyjadřování pro některé ženy vhodné. Chtěl bych je proto poprosit, aby ji nečetly dřív, než si ji přečtou jejich manželé, s nimiž by o jejím

obsahu mohly v lásce diskutovat. A co se týče mužů, kteří chtějí ostatní chlapy povzbudit k čistému životu... doufám, že pro vás tato knížka bude užitečný a čtivý nástroj a že ji budete moct předat spoustě dalších chlapů, aby začali přemýšlet hlavou.

Nejdřív rozebereme, jaké záměry má Bůh s naší sexualitou, a pak se zaměříme na to, jak proti Němu hřešíme. Na začátku Genesis je napsáno, že vše, co náš trojjediný Bůh stvořil, bylo dobré. Jen o jedné věci řekl, že dobrá není – Adam, náš praotec, byl sám. Celé stvoření „stálo“ pod ním, Bůh zase nad ním, ale po boku mu nestál nikdo, kdo by mu byl roven. Adam proto nemohl být dobrým obrazem společenství, které Bůh prožívá v rámci trojice; on přece žádné společenství neměl, byl sám. A právě to byl (mimo jiné) důvod, proč Bůh řekl, že „není dobré“, aby byl člověk sám. Stvořil tedy ženu, naši pramatku Evu, jako Adamovu pomocnici a nevěstu, sám ji pak přivedl „před oltář“ a vedl první svatební obřad, kdy si první muž bral první ženu. Jasně tak ukázal, že muž a žena jsou si přes svoji odlišnost rovnocenní jako nositelé Jeho obrazu a že manželství je dar, který má prožívat jeden muž a jedna žena. A vzápětí prohlásil, že vše je „velmi dobré“.

A nejen to, Bůh je stvořil tak, aby si jako manželé mohli užívat potěšení ze sexu bez nejmenšího studu: „Proto opustí muž svého otce i matku a přilne ke své ženě a stanou se jedním tělem. Oba dva byli nazí, člověk i jeho žena, ale nestyděli se“ (Genesis 2,24-25). Božím záměrem tedy je, aby muži a ženy uzavírali manželství a bez studu si užívali sexuální rozkoš.

Jednoduše řečeno, podle Boha patří manželství a sex k sobě, jsou propojené a určené exkluzivně pro dva. Sex podle Jeho záměru má místo jen v manželství jednoho muže a jedné ženy a to především proto, aby ty dva spojil v jedno. A samozřejmě vše, co je v rozporu s Božími záměry, je hříšné. Proto homosexualita, zoofilie, bisexualita, smilstvo, „přátelská výpomoc“, nevěra, prostituce, znásilnění, mnohoženství, chtíč, pornografie, pedofilie, incest a cokoliv dalšího, čím se lidé vyhýbají jasnému učení Bible, je hříšné.

Do světa ale vstoupil hřích a měl tragické následky – lidé byli oddělení od Boha i jeden od druhého. Hned ve třetí kapitole Genesis vidíme naše prarodiče, jak se skrývají před Bohem i jeden před druhým, protože se stydí a jsou zmatení z vlastní nahoty a sexuality. Ve zbytku knihy Genesis se objevují sexuální hříchy všeho druhu, protože ve chvíli, kdy hřích vstoupil do světa, se jeho destruktivní vliv podepsal na všem včetně sexuality.

1

Sklenice plná vody ze záchodu

Bůh nám ukazuje, že Jeho lid má tendenci hasit žízeň vodou ze záchodu místo toho, aby se napil živé vody z Jeho pramenů (Jeremiáš 2,13). Jeremiášovo přirovnání platí o to víc ve světě, kde lidé jako Tom Leykis, Dr. Drew, Howard Stern¹ a hromady pánských časopisů a porno kanálů vydělávají jmění prodejem vody ze záchodu žíznivým mužům po celé naší zemi; mužům, z nichž se mnozí považují za Boží syny. A při tom jen církev má přístup k živé vodě úžasného Božího slova. Žel ve svém úkolu učit muže být muži (v jakékoliv oblasti) povětšinou selhává a v oblasti sexuality obzvlášť.

Za hříšným zanedbáváním tak důležité součásti života stojí mnoho příčin. Za prvé, lidé v mnoha sborech mají sklon vzít sexualitu z kompetence teologů a svěřit ji do rukou světských psychologů, jejichž postoje vycházejí z nebiblického evolučního pojetí člověka a pohlavnosti. Ve sborech se pak už nemluví o mužích a ženách, protože jediný dovolený pohled na člověka je oboupohlavní lidství. Za druhé, zženštilá povaha mnoha kazatelů a sborů způsobuje, že se skuteční muži

¹ Lidé, kteří moderují televizní a rozhlasové pořady se sexuální tematikou (pozn. př.)

v církvi necítí dobře, protože ji vnímají jako organizaci určenou jen pro ženy, děti a slabé muže. Za třetí, slabí kazatelé se bojí rozebírat kontroverzní témata a ty, která souvisí se sexem, obzvlášť. V neposlední řadě je příčinou i smutný fakt, že sami kazatelé jsou zotročeni sexuálními hříchy a/nebo je ničí ubohý sexuální život s vlastní manželkou. A tak se necítí kompetentní mluvit o sexuálních záležitostech.

Pokud mám mluvit o pornografii a masturbaci, pak musím mluvit otevřeně – tak otevřeně, jak o nich mluví Písmo. V 2. Timoteovi 3,16 říká Bůh skrze Pavla, že „veškeré Písmo je vdechnuté Bohem a je užitečné k učení, k usvědčování, k napravování, k výchově ve spravedlnosti“ (ČSP). Tato Písma, která Bůh vdechl k našemu užitku, se o sexualitě vyjadřují velice otevřeně. Stačí se podívat do Písne písni a Ezechiela.

V Ezechielovi 16,25-27 Bůh říká: „Na každém rozcestí sis vybudovala své vyvýšené místo, a tak jsi zohavila svou krásu. Svě nohy jsi roztahovala pro každého, kdo šel kolem, a tak jsi množila své smilstvo. Smilnila jsi s Egypťany, se svými sousedy statného těla; tak jsi množila své smilstvo a urážela mne. Hle, napráhl jsem na tebe ruku, snížil tvůj příděl a vydal tě rozvážnění těch, kdo tě nenávidí, dcer pelištejských, které se stydí za tvou mrzkou cestu.“

V Ezechielovi 23,18-21 Bůh řekl i: „Odhalila své smilnění, odhalila svou nahotu, a já jsem se od ní odvrátil, tak jako jsem se odvrátil od její sestry. Stále víc propadala svému smilnění při vzpomínce na dny svého mládí, kdy smilnila v egyptské zemi, a vášnivě se oddávala svým záletníkům, jejichž úd je jako úd oslů a jejich výron jako výron hřebců. Tak ses ohlížela po mrzkosti svého mládí, kdy v Egyptě ohmatávali bradavky tvých mladých ňader.“ Bůh svůj lid v podstatě označuje za couru, která si vyhrnuje tričko jako během masopustu a žene se za muži s obřími penisy a ejakulací, jako když stříká hasičská hadice.

Bůh mluvil k Izraeli velice otevřeně, avšak ne proto, že by se snažil být oplzlý jako středoškolští frajeři, kteří zabíjejí čas v šatnách. On je jen upřímný a pravdu říká na rovinu a Jeho lid se ve svém puritánství nesmí snažit být svatější než On sám. V této době plné obscennosti a zvrácenosti se musíme stejně jako náš Otec vyhybat oplzlosti, ale zároveň je třeba moudře, odvážně a otevřeně mluvit o tom, jak radostný a krásný je sexuální vztah, když se řídí pokyny milujícího Boha, jenž stvořil nás i naše touhy. Musíme zavrhnout sterilně čisté výrazy jako „aférka“, když jde o nevěru, „chození“ v případě smilstva a „partneři“ tam, kde jde o zvrhlost, protože Bůh všechny tyto hnusné hříchy popisuje bez příkras, aby nám dal naplno pocítit jejich zvrácenost.

2

bázeň před Bohem

Být moudrý znamená žít v souladu s Boží vůlí – v milosti jít životem s Ním a Jeho směrem. A počátkem moudrosti je bázeň před Bohem (Příslaví 1,7).

Bible o Jediném Pravém Bohu neustále mluví jako o Bohu slávy. Bůh by tedy měl v životě svého lidu hrát tu nejvýznamnější roli a naše hříšné touhy a kulturní normy okolí bychom měli vnímat jako nepřirozené, zvrácené a bezvýznamné ve srovnání s Ním. Jednoduše řečeno, dokud nemáš bázeň před Bohem a dokud Mu ve svém životě nepřikládáš nejvyšší význam, zůstaneš neukázněným hlupákem. Proto jsem se rozhodl vypsát následující verše z Bible. Chci, aby ses probral a uviděl skutečnou Boží svatost a moc. Chci, aby ve tvých představách nebyl méně svatý, než doopravdy je, a abys svůj hřích nevnímal jako méně hříšný, než je.

V 1. Petrově 4,3 je napsáno: „Dost dlouho už jste dělali to, v čem si libují pohané: žili jste v nevázanosti, vášních, v opilství, v hodech, pitkách a v hanebném modlářství.“ Ty, kteří patří Bohu, Petr vyzívá, aby se nevraceli ke svým pohanským zvykům nevázaného života a sexuální zvrácenosti.

1. Janova 2,15-17 na nás naléhá: „Nemilujte svět ani to, co je ve světě. Miluje-li kdo svět, láska Otcova v něm není. Neboť všechno, co je ve světě, po čem dychtí člověk a co chtějí jeho oči a na čem si v životě zakládá, není z Otce, ale ze světa. A svět pomíjí i jeho chtivost; kdo však činí vůli Boží, zůstává na věky.“ Jan nás drsným způsobem varuje před naším chtivým zrakem, který neustále sklouzává k obrazům a zvrácenostem světa, v němž žijeme. Musíme si dávat pozor, abychom nezačali milovat svůdné hříchy tohoto světa. Janovo varování zní v naší době ještě hlasitěji než dřív, protože díky moderním technologiím je dnes jednodušší dívat se na nahé lidi, než si něco vytáhnout z lednice – to totiž musíte alespoň vstát a udělat pár kroků.

1. Janova 3,9 ukazuje, že „Kdo je narozen z Boha, nedopouští se hříchu, protože Boží símě v něm zůstává; ba ani nemůže hřešit, protože se narodil z Boha.“ Přestože ani člověk, který patří Bohu, nemá šanci dosáhnout za svého života dokonalosti (1. Janova 1,8), slíbil Bůh všem křesťanům, že jim dá sílu opustit jakékoliv vžité hříchy včetně sexuálních, které často považujeme za „neporazitelné“. V praxi to znamená, že bychom své sexuální hříchy neměli mít jen pod kontrolou, ale umrtvit je, protože Ježíš už za ně zemřel.

V 1. Korintským 5,9-11 Pavel říká: „Napsal jsem vám v listě, abyste neměli nic společného se smilníky; ale nemyslel jsem tím všechny smilníky tohoto světa nebo lakomce, lupiče a modláře, protože to byste museli ze světa utéci. Měl jsem však na mysli, abyste se nestýkali s tím, kdo si sice říká bratr, ale přitom je smilník... s takovým ani nejezte.“ Je to jednoduché, s lidmi, kteří se prohlašují za křesťany, ale žijí nemorálně a nelámou si s tím hlavu a svůj hřích nevyznávají, by křesťané neměli uzavírat přátelství ani je přijímat do svého společenství, dokud nebudou činit pokání, protože svou zvráceností poskvřňují své přátele i jejich sbor. Tvrdá, krutá pravda je, že o podobných zápasech většiny mužů vědí jen někteří jejich věřící kámoši a dokud se křesťanští přátelé nevzmuží a nepřestanou se dohadovat o stupidních nepodstatných teologických problémech a nezačnou být navzájem vykazatelní, aby získali nadvládu nad svými trenkami, zůstane křesťanské přátelství jen křesťanskou přetvářkou.

V 1. Korintským 10,8 je napsáno: „Ani se neoddávejme smilstvu, jako někteří z nich, a padlo jich za jeden den třiaadvacet tisíc.“ Zmínkou o jednání Božího lidu z knihy Exodus nás Pavel jasně varuje: V minulosti byly chvíle, kdy sexuální hříchy Boha zhnusily natolik, že zasáhl – zabil davy zvrácených lidí na poušti a právě tak i v Sodomě a Gomoře. Ano, Bůh tu a tam opravdu někoho sejme. Někdy rychle a jedinou ranou, jindy postupně, třeba skrze pohlavně přenosnou nemoc. Co je ještě horší, někdy se touhle nemocí nakazí i lidé, kteří za nic nemůžou a jsou jen obětí sexuálních hříchů druhých. Můj kamarád například nakazil svou ženu herpesem.

A jindy jde i o život – je spousta týpků, kteří své ženy nakazili virem HIV. Ať už to s vámi dopadne jakkoliv, chcete vážně jednou stát před Ježíšem s myší od počítače v pravé ruce, levou si škrábat vyrážku na penisu a přemýšlet, jak by se to dalo okecat?

V 1. Korintským 6,9-10 Pavel říká: „Což nevíte, že nespravedliví nebudou mít účast v Božím království? Nemylte se: Ani smilníci, ani modláři, ani cizoložníci, ani nemravní, ani zvrácení... nebudou mít účast v Božím království.“ Bůh bere sexuální hříchy svého lidu natolik vážně, že chlapi, kteří se z jejich otroctví nevymaní, v nich také zemřou a proberou se až v pekle, kde budou navěky trpět. Jasně že tě ty nahý ženský, na který se koukáš, pořádně rozpálí... ale to peklo taky.

Jediný důvod, proč jsem citoval všechna tato varování z Bible, je abych vás přiměl brát jakékoliv sexuální hříchy, kterých se možná dopouštíte, stejně vážně jako je bere Bůh. Ted', když jsme se na téma naší diskuse podívali z Božího pohledu, jsme připravení mluvit o konkrétních otázkách pornografie a masturbace, dvou „věcí“, jež zotročují tolik Božích synů.

3

teologie pornografického chtíče

Pamatuju si, že jsem se jako čerstvě obrácený křesťan bavit na vysoké škole s jedním mladým křesťanem, který často sledoval porno a tvrdil mi, že na tom není nic špatného, protože přečetl celou Bibli a nikde v ní na slovo „pornografie“ nenarazil. S klidem ale přeskočil moře veršů o chtíči. Mezi lidmi, kteří, jak říká Pavel, chtějí potlačit pravdu (Římanům 1,18-24), aby ve svých sexuálních hříších mohli pokračovat, je to typické.

Podstatou pornografie je jednoznačně chtíč. A chtíč po někom jiném než po vlastní ženě Bůh ve starém i v novém zákoně mockrát odsuzuje jako ohavné zlo (např. Přísloví 6,25; Job 31,1; Matouš 5,28; Koloským 3,5; 1. Tesalonickým 4,5; 1. Petrova 4,3). Touha po nahém ženském těle není hříšná. Jde o to, komu patří. Pokud je to vaše žena, pak díky vám znovu zní Píseň písní, jež oslavuje Boha a vám přináší radost. Jestliže to není vaše žena, pak hřešíte.

Byl to Bůh, kdo Evu oblékl poté, co zhřešila, a jsou to Eviny dcery, kdo se svléká před kamerou a porušuje tak Boží touhu, aby ženská těla v celé jejich slávě viděli jen jejich manželé. Muži se v pornografii vyžívají proto, že jejich oči jsou biologicky propojené s genitáliemi, a tak je velice snadno vzruší vizuální podněty. Pornografie má velice smutný efekt – dělá z lidí předměty složené z různých dílů, čímž odděluje osobnost člověka od těla a následně snižuje jeho hodnotu.

„Krásně“ to ukazují časté poznámky Toma Laykise, moderátora nejpopulárnější americké rozhlasové talk show pro mladé muže, který ženy označuje za „toalety“, kam si muži chodí odkládat své tekutiny.

Definovat pornografii je strašně těžké, jak dokazuje neschopnost našeho Nejvyššího soudu jasně vyjádřit, co to přesně je. Pro účely této knížky do pornografie zařazují i umělecké akty nebo romanticko-erotické scény z filmů, ale uvědomuji si, že prvoligového perverzáká dokáže nabudit cokoliv... znal jsem jednoho divného týpka, kterého vzrušil dokument o pářících se zvířatech. Zařazuju do ní porno filmy, pornografické časopisy a internetové stránky, obscénní sexuální on-line chaty, laciné romantické romány, telefonní erotické linky, katalogy se spodním prádlem a dokonce i zvláštní vydání sportovních časopisů zaměřené na plavky, vše, co na muže působí lechtivě, a rostoucí počet časopisů určených pro muže či ženy, které ukazují víc nahé kůže než pornografické časopisy jen před pár generacemi.

Skutečnost, že do ní zařazuju i main-streamové časopisy může v naší necitlivé kultuře vypadat jako úlet. Nesmíme ale zapomenout, že na začátku 50. let 20. století jste v žádném obchodě nenašli ani lehkou pornografii, v 60. letech byl Playboy sice k dostání, ale ležel mimo dohled za pultem, v 70. se Penthouse dostal spolu s Playboymem na regály a dnes je měkká i tvrdá pornografie dostupná na stojáncích s časopisy, kde si ji může prohlédnout kdokoliv, jak dospělí tak děti. V naší čím dál tím bezostyšnější a necitlivější kultuře, si musíme dát pozor, abychom za pornografií nepovažovali jen její tvrdé podoby a ty měkčí opomíjeli. Během jednoho mého mezinárodního letu běžely v televizích na opěrkách sedadel filmy se sexuálními a erotickými scénami a znuděné děti je nerušeně sledovaly. Co tím chci říct? Naše kultura je čím dál víc sexualizovaná a trvalo jen 40 let, abychom se od jednoho oplzlého časopisu za pokladnou v místních potravinách dostali k dnešku, kdy se očekává, že kluci na střední škole mají na mobilu aspoň jednu fotku, na které je jejich holka nahá.

Bible mluví důrazně a jasně – Boží muži se musí vyhýbat hříchům, které ničí jejich duše. Zprvce se nesmí dopouštět cizoložství (Exodus 20,14). Zadruhé nemají toužit po ženě svého bližního, i když si kvůli jejímu oblečení už skoro ani není třeba nic představovat (Exodus 20,17). Zatřetí by se neměli zaplétat s prostitutkami, které své tělo nabízejí jako zboží ať už doslova nebo „jen“ na fotce (Příslaví 23,26-27; 1. Korintským 6,15-16). Začtvrté by muži, kteří patří Bohu, neměli žít v polygamii, protože jak jejich praotec Adam tak jejich hlava Ježíš měli jen jednu nevěstu (Evu a Církev). Zapáté, by se z nich neměli stát smilníci, kteří rukama, jež Bůh stvořil proto, aby je pozvedali v modlitbě (1. Timoteovi 2,8), zajižďejí pod oblečení své přítelkyně, přestože o to třeba stojí (1. Korintským 6,9-13).

Muži v těchto oblastech měli vždy sklon dodržovat literu zákona a zároveň porušovat jeho ducha. Duch uvedených biblických pasáží, které zakazují hříšné sexuální praktiky, zahrnuje i hříchy mysli. Právě tam si muži často nashromáždí harém, jež by počtem mohl soupeřit i s Šalamounovým.

Ježíš proto učil, že se sexuálních hříchů nedopouštíte jen svými skutky, ale i svými myšlenkami. Například v Matoušovi 5,27-28 řekl: „Slyšeli jste, že bylo řečeno: ‚Nezcizoložíš.‘ Já však vám pravím, že každý, kdo hledí na ženu chtivě, již s ní zcizoložil ve svém srdci.“ Podobně v Markovi 7,21-23 Ježíš říká: „Z nitra totiž, z lidského srdce, vycházejí zlé myšlenky, smilství, loupeže, vraždy, cizoložství, chamtivost, zlovolnost, lest, bezuzdnost, závistivý pohled, urážky, nadutost, opovážlivost. Všecko toto zlé vychází z nitra a znesvěcuje člověka.“

Sexuální hříchy nejsou „tam“ – v médiích, striptýz klubech a holkách, co nosí bokovky a čouhají jim tanga. Problém je ve skutečnosti „ve vás“. Z vašeho hříšného srdce se šíří chtíč i touha jako sajrajt z kanálu. Tak zní ta bolestivá, nepřikrášlená pravda.

Rozšíření moderní psychologie je dostatečný důkaz, že se stavem lidstva je něco špatně. V naší době se neustále vede debata o tom, jaké chování je „normální“ a jaké „abnormální“. Diagnostikuje se, proč se někteří lidé chovají „abnormálně“ a předepisuje se jim „léčba“ na jejich abnormality. Jako možný důvod „abnormálního“ chování se udává nevědomá část mysli plná prvotních pudů (Sigmund Freud), kolektivní podvědomí děděné z minulosti našich předků (Carl Jung), podmínky v našem prostředí (emocionální i fyzické) nebo tvrzení, že si dostatečně neuvědomujeme svou vnitřní dobrotu (Carl Rogers). Všechny uváděné důvody jsou ale jen formálnější pokusy, jak po vzoru našeho otce Adama obvinít někoho nebo něco jiného za naše hříchy místo toho, abychom je vyznali a činili pokání – změnili své uvažování a následně i své jednání.

Jenže podle Pisma je normální jen Ježíš a my ostatní jsme abnormální hříšníci, ve kterých sídlí hřích. Jednotlivé naše životy i život společnosti nazývaný kultura, jsou jednoduše vnějším projevem vnitřního stavu našeho srdce. Srdce je sídlem a středem naší identity, podstata našeho skutečného vnitřního já, které se navenek projevuje řečí a jednáním. Tento koncept je ústředním učením Bible a slovo „srdce“ se v ní v různých obdobách (např. „zatvrzelý ve svém srdci“) objevuje více než devět setkrát. Prakticky to vše znamená, že jen vy a Bůh skutečně znáte své srdce a místo snahy dodržovat zákonická pravidla, se musíte ke chtíči ve svém srdci upřímně postavit a utnout věci, které ho ve vás spouští.

4

praktická teologie pornografického chtíce

Genesis 2,22 popisuje stvoření Evy slovy: „A Hospodin Bůh utvořil z žebra, které vzal z člověka, ženu a přivedl ji k němu.“ Bůh stvořil zemi a řekl, že je dobrá, ale dokonce ještě dřív, než do světa vstoupil hřích, řekl též, že pro muže není dobré, aby byl sám. A tak stvořil Evu, aby byla jeho milenkou, pomocnicí a přítelem. Adam do té chvíle nikdy žádnou ženu neviděl, protože Bůh ještě žádnou nestvořil. Jediné, co v životě doposud viděl, byly hraboši, ryby a další zvířata, která by na svatebních fotkách vypadala vážně divně. Eva možná byla krásná, a taky třeba ne, ale pro Adama byla nádherná, protože byla jedinou ženou, kterou znal. On vlastně neměl žádný ideál krásy, s nímž by svou ženu mohl srovnávat – ona byla jeho jediným ideálem.

Příběh o stvoření Evy nám ukazuje moudrý princip – ideálem krásy by pro každého muže měla být jednoduše jeho žena a ne nějaká zhmotnělá představa. Pokud si tedy nějaký muž vzal vysokou hubenou zrzku, pak je pro něj ona definicí slova „sexy“, a pokud si jeho soused vzal krátkou kudrnatou brunetu, pak mu „sexy“ definuje zase jen ona. Pornografický chtíč vyvolává v mužích nespokojenost

a touhu, kterou nedokáže naplnit žádná žena, protože nemůže být vysoká i krátká, vyvinutá i plochá, černá i bílá, mladá i stará, jako je harém z pornografie.

V knize Přísloví najdete několik moudrých rad proč mít za ideál krásy vlastní manželku. Přísloví 5,18-19 říká: „Buď požehnán tvůj zdroj, raduj se z ženy svého mládí, z milované laně, z líbezných srny; její prsy ať tě vždycky opojují, kochej se v jejím milování ustavičně.“ Pokud má chlap plnou hlavu představ cizích žen nahoře bez, nebude se svojí ženou nikdy spokojený a bude podkopávat její jistotu i své manželství.

Přísloví 27,20 říká: „Podsvětí, říše zkázy, se nenasytí; nenasytí se ani oči člověka.“ Když tenhle princip uplatníme na pornografický chtíč, začne být zřejmé, že sledování prasečinek váš chtíč nikdy nenasytí, ale podnítí ho k dalším představám. Chtíč se může zrodit u časopisu, internetové stránky nebo videa, roste prohlížením dalších časopisů, webových stránek a videí, až se po nějaké začne nudit... a tak zabrousí do nočních klubů, mezi prostitutky a/nebo ženy, které není problém dostat do postele. Ale i to ho nakonec začne nudit, a tak skončí u orgií, voyeurismu, exhibicionismu, pedofilie a všeho možného, co si pokřivené lidské srdce dokáže vymyslet. Nelžete sami sobě. Hřích je dálnice ke smrti. Pokud na ni jednou najedete a nezačnete toho litovat, neotočíte se a nesjedete z ní, brzy zjistíte, že krajina začíná být temnější, hnusnější, odpornější a vražednější. Možná se z vás dokonce stane další z milionů mužů, kteří zavraždí vlastní dítě v lůně své ženy, a jako další hříšný tupec tím dokážete, že hřích vede ke smrti.

Přísloví 11,22 říká: „Zlatá ozdoba na sviňském rypáku je krásná žena bez špetky rozumu“ (B21). Podle tohoto verše je žena, která má úžasné tělo, ale nepřemýšlí a ukazuje ho kdo komu, jen dobře ozdobené zvíře. Proto si muži neberou ženy, ke kterým je vede jejich chtíč; je sice fajn válet se s prasaty a zasvinít se s nimi, ale nikdo nestojí o to, aby takovéhle prase sedělo vedle jeho matky při sváteční večeři.

Přísloví 31,30 říká: „Klamavá je líbeznost, pomíjivá krása; žena, jež se bojí Hospodina, dojde chvály.“ Chlap, co se ožení, dřív nebo později zjistí, že jeho žena už není tak krásná jako dřív. Poté, co porodí a odkojí váš „plný toulec“, nakonec gravitace a atrofie vždycky vyhraje. A pokud muž nedokáže vnímat krásu i ve své stárnoucí a měnící se ženě, stane se z něj další blbej trouba v zástupu nadržovaných sešlých perverzních starců, co se jako Hugh Hefner¹ honí za mladými holkami s dlaní plnou viagry.

Židům 13,4 říká: „Manželství ať mají všichni v úctě a manželé ať jsou si věrni, neboť neřestné a nevěrné bude soudit Bůh.“ Chlapi, kteří si myslí, že se můžou dívat na nahé ženy bez představ, jak s nimi leží v posteli, a že si je v hlavě nebudou vodit

¹ Zakladatel Playboye (pozn. pf.)

i do postele s manželkou, jsou prostě hlupáci. Nejhorší případ, o němž já osobně vím, je muž, který musel mít fotky nahých žen z časopisu položené na polštáři vedle hlavy své manželky kdykoliv se milovali, protože si jeho tělo tak zvyklo na vzrušení z porna, že ho jeho žena už nevzrušovala. Určitě se nechcete stát stejný jako on a určitě nechcete, aby se vaše manželka dostala do stejné situace. Děti navíc často pokračují v hříchu svých rodičů, takže pokud jste otcem, zeptejte se přišť, až to na vás přijde, jestli chcete, aby váš syn byl jednou podobným mužem a vaše dcera ženou v podobné situaci a vaši erekcí to celkem spolehlivě zkrátí.

1. Korintským 7,4 říká: „Žena nemá své tělo pro sebe, ale pro svého muže. Podobně však ani muž nemá své tělo pro sebe, ale pro svou ženu.“ Ženatý muž nevlastní své tělo, mnohem spíš je jen správcem těla, které patří jeho ženě a Bohu. A se svobodnými je to podobné, své tělo jen spravují pro Boha a pro svou budoucí ženu. Chlapi tedy nemají právo používat své oči k prohlížení pornografie, protože nejsou jejich. A pokud se chystá si s ním hrát, měl by si nejdřív promluvit se svojí ženou, protože je to konec konců její tělo a on se o něj jen stará.

1. Timoteovi 3,2 říká: „Nuže, biskup má být bezúhonný, jen jednou ženatý (doslova muž jedné ženy), střdmý, rozvážný, řádný, pohostinný, schopný učit.“ Protože Židům 13,7 prikazuje věřícím mužům, aby následovali příklad svých vedoucích, musí být pro církev normou muži, jejichž oči a touhy se upínají jen k jejich manželkám.

A nakonec 1. Timoteovi 5,1-2 říká: „Proti staršímu člověku nevystupuj tvrdě, nýbrž domlouvej mu jako otcí, mladším jako bratrům, starším ženám jako matkám, mladším jako sestrám, vždy s čistou myslí.“ Muži, kteří sledují porno, vidí ženy jen jako předměty s jednotlivými díly a k atraktivním ženám se nedokážou chovat přátelsky, protože je nedovedou vnímat jinak než sexuálně. Kdyby Boží muži vnímali všechny ženy jako své sestry, začali by se na nahé ženy, po nichž touží, dívat jako na krásné sestry, které potřebují najít svou důstojnost, a byli by zarmoucení stejně, jako kdyby se jejich vlastní sestřička najednou stala striptérkou.

Tato stránka věci mě před mnoha lety zasáhla dost bolestivým a osobním způsobem. V jednom křesťanském rozhlasovém vysílání popisoval nějaký muž na telefonu, jak moc propadl pornografii. Vzápětí ale řekl, že to nevnímá jako velký hřích, protože pro ženy z porno časopisů jde o způsob obživy, který si nejspíš i užívají. Během reklamní přestávky mě přišla pozdravit jedna žena z našeho sboru, která v tom rádiu pracovala, a nakonec mi vyprávěla svůj příběh. Řekla mi, že jí jako malou holčičku opakovaně zneužíval vlastní strýc a že sama sebe začala vnímat jako pošpiněnou. Svoje poskvrnění přijala, začala být velice promiskuitní a spát se staršími muži. Když už byla dost stará, začala pracovat jako striptérka v jednom zpustlém klubu a díky krásnému tělu si vydělala hromady peněz. Brzy po ní muži

chtěli, aby se s nimi za peníze i vyspala, což by jí přineslo ještě víc peněz. Protože jí starší muž tolik let zneužíval, dávalo jí smysl něčím podobným aspoň poplatit svoje účty. Nakonec dostala nabídku pracovat jako porno herečka a začala natáčet filmy pro dospělé. Celý filmový porno průmysl byl ale tak odporný, degradující a zvířecí, že se před každou scénou musela nejdřív opít nebo sjet, aby neustálé násilí nějak zvládla. Potom mi řekla, že to všechno pokračovalo až do chvíle, než potkala Ježíše. Během jejího vyprávění jsem musel přemýšlet, jestli si i muži z mého sboru nepůjčují její filmy a nemasturbují u nich, aniž by si uvědomovali, že příští neděli bude ve sboru sedět vedle nich a zpívat chvály určené Ježíši. Vážně, Boží muži by měli s každou ženou jednat tak, jako by jednali se svou sestrou.

5

masturbace

Vím, že jen poukážu na něco samozřejmého, ale pornografie existuje především kvůli masturbaci. Konec konců, když se chlapovi při pohledu na nahou ženu postaví, tak svou erekci musí využít – mít ho v pozoru a neudělat se přece nikoho neuspokojí. I s jídlem je to podobné, pohled na fotku dobrého jídla nám žaludek nezaplní.

I ženy sledují porno, i ženy masturbují. Jsem ve službě dost dlouho, abych věděl, že žádný hřích není vlastní jen jednomu pohlaví. Já ale píšu především pro muže. Muži masturbují častěji než ženy. Žádný průzkum zatím neodhalil kulturu, ve které by ženy masturbovaly víc než muži. Jedním z důvodů může být navenek viditelná a pro masturbaci příhodnější stavba mužských genitálií.

Moje definice masturbace pro účely této knížky zní: sebeuspokojování k erekci a/nebo orgasmu a ejakulaci. Co za masturbaci nepovažuji, je dráždění mezi manžely, jak o něm mluví i Bible, kdy si oba užívají vzájemné dotyky ať už orálně (Píseň písní 2,3; 4,12) nebo rukama (Píseň písní 2,6). Jako masturbaci neoznačuji ani dráždění sama sebe v přítomnosti a se souhlasem manželky. Manželé si můžou svobodně užívat vše, co dělají spolu a s jasným vědomím. Slovem masturbace myslím sebeukájení o samotě obvykle doprovázené nebiblickým chtičem.

Až do nedávných let byla masturbace vždy označována za zvrácenost. Ale doba se očividně změnila a dnes jí lidé fandí a považují ji za normální a přirozenou. Snad nejlépe shrnul moderní postoj k masturbaci komik Jerry Seinfeld: „Dělat to musíme všichni. Je to součást našeho životního stylu, jako holení.“

The Janus Report on Sexual Behavior and Sex in America (Janusova zpráva o sexuálním chování a sexu v Americe) ukazuje, jak často lidé masturbují:

Jednou nebo vícekrát týdně masturbuje

48% svobodných mužů

44% ženatých mužů

68% rozvedených mužů

Bez ohledu na to, jak široce je masturbace schvalovaná a praktikovaná, se kvůli ní lidé i nadále cítí do různé míry provinile. Průzkum Chicagské univerzity z roku 1994, jenž sloužil jako podklad pro knihu Sex v Americe, uvádí, že přibližně polovina všech mužů a žen, kteří masturbují, se alespoň někdy cítí aspoň trochu provinile. The Janus Report on Sexual Behavior and Sex in America vydaná roku 1993 uvádí, že pouze 13% protestantů považuje masturbaci za přirozenou součást života dospělého člověka.

Mnoho kazatelů se marně snažilo najít v Bibli jedinou zmínku o masturbaci, aby ji mohli odsoudit a zakázat. Protože se jim to nepovedlo, začali někteří z nich hloupě používat příběh Ónana z Genesis 38,6-10 jako text, který by jejich slova podepřel. Příběh Ónana ale o masturbaci neříká vůbec nic. Ve skutečnosti jde o příběh muže, který zemřel a zanechal po sobě bezdětnou vdovu. V tehdejší době se od bratra zemřelého očekávalo, že se ožení s ovdovělou švagrovou, bude se s ní normálně milovat a pomůže jí otěhotnět. Ónan se sice rád miloval se svou bývalou švagrovou a nynější manželkou, ale vždy těsně před orgasmem se od ní odtáhl a raději ejakuloval na zem, než aby poslechl Boha a měl s ní dítě. Argumentovat proti masturbaci na základě Genesis 38,6-10 je stejně absurdní, jako když na její podporu jeden kluk citoval Kazatele 9,10: „Čehokoliv se chopí tvá ruka, tomu se věnuj ze všech sil...“

Praktické a teologické důvody, proč nemasturbovat

Zůstává otázka, jestli je přípustné, aby věřící muži masturbovali? Ano a ne. Je třeba říct, že Bible masturbaci přímo neodsuzuje. Masturbace je stará jako Písmo samo, ale Bible se o ní nevyjadřuje, a tak bychom měli být opatrní,

abychom za hřích neoznačovali něco, co Bůh ne. Proto se nad ní musíme zamyslet principiálně a odpovědět na následující otázky:

Otázka č. 1: Jste schopní masturbovat bez chťiče (Job 31,1)?

Otázka č. 2: Jste schopní masturbovat způsobem, jenž buduje jednotu s vaší ženou a ještě intimněji vás sblíží (Genesis 2,24)?

Otázka č. 3: Jste schopní masturbovat bez pocitu viny (Genesis 2,24)?

Otázka č. 4: Jste schopní masturbovat s čistým svědomím (Titovi 1,15)?

Otázka č. 5: Jste schopní masturbovat, aniž byste podlehl hříšným touhám a myšlenkám (Efezským 2,3)?

S největší pravděpodobností je možné, aby muž masturboval bez porušení uvedených biblických principů, ale zároveň velice nepravděpodobné. Navíc existují i další praktické důvody, proč nemusí být rozumné, aby křesťané masturbovali.

Zprvé, masturbace může být formou homosexuality, protože jde o sexuální akt, ve kterém nefiguruje žena. Pokud by muž masturboval a zároveň byl nějakým jiným způsobem sexuálně aktivní se svojí manželkou, pak by o homosexuální jednání nešlo. Ovšem muž, který si dělá dobře v pokoji bez své ženy, se pohybuje na hranici homosexuálního jednání, obzvlášť pokud se při tom dívá do zrcadla a pohled na vlastní nástroj ho vzrušuje.

Za druhé, masturbace je formou monosexuality, protože jde o sex bez přítomnosti jiného člověka. Účelem sexu je jednota (Genesis 2,24), intimní poznání (Genesis 4,1) a vzájemné potěšení (2. Samuelova 12,24), takže mít sex sám se sebou znamená minout některé z důležitých biblických důvodů pro sex.

Zatřetí, masturbace se často děje v chvatu, protože by bylo velice ponižující a zahanbující, kdyby vás někdo viděl. Masturbace tak z mužů dělá notorické minutáře, kteří nebudou schopní vydržet dost dlouho, aby uspokojili svou ženu.

Za čtvrté, masturbace může vést k lenosti. Když chce mladý muž zažít orgasmus, musí nejdřív začít jednat jako muž a projít dlouhým náročným procesem chození a nakonec se oženit. Když chce ženatý muž zažít orgasmus, musí nejdřív projít náročným procesem lásky, vedení a roztoužení své ženy. Ale líní muži se raději každé ráno udělají ve sprše, než aby se pustili do věcí, které obvykle patří k zodpovědnému a mužnému životu ženatého chlapa.

Zapáté, i když je masturbace biblicky přípustná, zůstává otázka, jestli je pro vás i prospěšná (1. Korintským 10,23). Křesťané se v této otázce dost zásadně rozcházejí. Podle některých je velice užitečná v období před manželstvím, nebo v době, kdy je manželka pryč, atd. Na druhé straně jiná skupina tvrdí, že masturbace

prospěšná není, protože člověka začne ovládat a pak ji už není možné držet pod kontrolou (1. Korintským 6,12). To způsobují biologické faktory – masturbace totiž krátkodobě uvolňuje sexuální nutkání a napětí, ale zároveň způsobuje silnější a častější nutkání po další ejakulaci. Ve chvíli, kdy dojde k výronu semene, začne tělo rychle produkovat další, aby zásoba pokryla nároky. Muž, který masturbuje až do ejakulace, brzy zjistí, že musí masturbovat častěji, protože jeho tělo vyžaduje častější uvolnění a tak dochází k pravému opaku původního cíle masturbace – uvolnit od sexuálního napětí.

Praktické a teologické důvody, proč masturbovat

Písmo masturbaci přímo nezakazuje, protože jsou situace, kdy můžeme masturbovat přijatelným a bezhříšným způsobem. Abych vám pomohl promyslet si, o jaké situace jde, teď uvedu některé z otázek, které dostávám od lidí při pastoračních rozhovorech, a mé odpovědi na ně. Některé otázky vám možná budou připadat až příliš otevřené, ale já mám tu čest sloužit lidem, kteří se nebojí svých kazatelů ptát na sebeosobnější otázky. Nechtěli bychom, aby se šli ptát kamkoliv jinam.

Otázka: Před odjezdem na pracovní cestu mi moje žena občas dá do kufru fotky, na kterých je nahá, abych jí mohl zavolat a dívat se na ně během sexu po telefonu, kdy oba masturbujeme. Hodně se tím snižuje pokušení, kterým během pracovních cest čelím, a pro chvíle, kdy nejsme spolu, se nám nic lepšího vymyslet nepodařilo. Je to v pořádku? A bylo by v pořádku, kdybychom spolu mluvili přes webovou kameru a při masturbaci se na sebe dívali?

Odpověď: Fotky, na kterých je vaše žena nahá, jsou posvěcené obrazy a protože ona s tímto postupem souhlasí, bych vás chtěl povzbudit, abyste Bohu děkoval za svobodu, kterou si se svojí ženou užíváte. Pár praktických poznámek; nedovolte, aby kdokoliv cizí viděl fotky vaší ženy. Je nutné, abyste jí zajistil ochranu a protože uvažujete o využití technologie, buďte opatrní, abyste neskončili jako kuriozita kolující po internetu. Účelem sexuálních aktivit je jednota, takže vaše řešení je zároveň kreativní i přípustné, protože v danou jste si chvíli tak blízcí a intimní, jak je to jen při odloučení možné.

Otázka: Jsem svobodný a mé sexuální touhy jsou velice silné, proto čas od času masturbuji, aby se nestalo, že se jednou neovládnu a začnu jednat chtivě a hříšně. Během masturbace si ale nahé ženy nepředstavuju, je to tedy v pořádku?

Odpověď: Za prvé bych tě chtěl povzbudit, aby ses snažil oženit, protože je zřejmé, že ti Bůh nedal potřebné vlastnosti, abys dokázal žít jako svobodný člověk. Za druhé, nemůžu skutečně posoudit tvé srdce a tedy ani to, zda je v tvém případě masturbace v pořádku, protože ty jediný opravdu víš, jestli při ní máš chtivé myšlenky. Za třetí, je myslím možné, ale dost nepravděpodobné, aby někdo byl vzrušený bez sexuálních představ; asi by se dalo přemýšlet o traktorech nebo něčem podobném a vyhnout se tak špatným představám... bylo by to výstřední, ale ne hříšné. Za čtvrté, může se stát, že tě masturbace povede k pornografii a jiným hříchům, pokud/až tě přestane uspokojovat.

Otázka: Je v pořádku, když mě moje manželka uspokojí rukama, bez soulože?

Odpověď: Ano. Pokud s tím oba souhlasí, může jít během menstruačního cyklu, těhotenství, nebo když na soulož není dost času, atd., o užitečný způsob uspokojení. Některým ženatým mužům také vyhovuje, když jim jejich manželka pomůže rukou k první rychlé ejakulaci, aby se pak mohli bez napětí pustit do dlouhé přehry, kdy se soustředí na vzrušení své ženy a jež nakonec vyvrcholí souloží a manželovou druhou ejakulací.

Otázka: Já i moje žena jsme nedávno uvěřili a chceme mít sex, který bude podle Bible v pořádku, ale nejsme si jistí, co můžeme a co ne?

Odpověď: Bible je hodně otevřená a o sexu mluví mnohem svobodněji než většina kazatelů. Jen v Písni písní najdeme verše schvalující líbání mezi manžely (Píseň písní 1,2), sexuálně iniciativní ženu (napříč celou knihou), ženu, které ráda uspokojuje svého manžela orálně/felace (2,3), vzájemnou masturbaci (2,6; 5,4-6), masáže a petting (4,5), ženu, která má ráda, když jí manžel uspokojuje orálně/cunilingus (4,12-5,1), ženu, která provádí striptýz (6,13b-7,9), muže, který se rád dotýká prsou své ženy (7,7-8), erotické rozhovory (napříč celou knihou), a stále nové způsoby a obměny včetně nových míst a pozic jako například milování se venku za teplého jarního dne (7,11-13). Smyslem celé knihy je: Nehřešte, ale užívejte si. Pro vás oba by mohlo být užitečné přečíst si knihu A Celebration of Sex (Oslava sexu) od Douglase Rosenaua.

Otázka: Je v pořádku, když má žena při milování masturbuje?

Odpověď: Ano. Kombinace obojího může zesílit její uspokojení. Mnoho žen například nedokáže dosáhnout vyvrcholení při normálním styku, ale při dráždění klitorisu ano. Klitoris však během normální soulože nic nedráždí. Mnoho žen si ho proto rádo během milování stimuluje, a hodně manželů zmínilo, že je silně vzrušuje, s jakou svobodou a jak moc si to jejich ženy užívají.

Otázka: Je v pořádku, když já i moje žena masturbujeme, pokud jsme spolu a oba nás to vzrušuje?

Odpověď: Ano. Pokud masturbace nenahrazuje normální styk a nenarušuje vaši jednotu, pak je v pořádku. Různé manželské páry dokonce uvedly i spoustu konkrétních důvodů, proč je pro ně masturbace užitečná. Jedni manželé se spolu nemilují během menstruačního cyklu, a tak manželka svého muže uspokojuje rukama. Jsou ale chvíle, kdy se jí ho nepodaří dovést k vyvrcholení, a tak se udělá sám, ale zároveň hladí její prsa, aby oba byli neustále součástí celého aktu. Jiní lidé mi řekli, že jejich manželé/manželky jednoduše nevědí, jak dráždit jejich genitálie, a tak jim sami ukážou, co se jim líbí, aby je naučili, jak je příště uspokojit. Od dalších jsem pak slyšel, že během silného pettingu nebo intenzivní masáže rádi dráždí vlastní genitálie, zatímco jejich manžel/manželka zároveň stimuluje jiné erotické zóny a užívá si pohled na svého partnera, jak je vzrušený ze současných sexuálních stimulů na mnoha místech svého těla.

Otázka: Jsem mnohem nadržенější než moje žena a potřebuji sex mnohem častěji než ona. Už ji unavuje, když je vyčerpaná, ale musí být vzhůru, abychom se mohli milovat, a tak máme doma porno, na které se můžu dívat a masturbovat, když nemá zrovna náladu. Moje manželka s tím souhlasí, ale zajímá nás, jestli to není hřích?

Odpověď: Ano, je to hřích. Měl byste s tím okamžitě přestat a všechnu pornografii vyhodit. Díváte se chtivě na jiné ženy a ve své mysli s nimi cizolozíte. Vaše manželka se vám odpírá, a i to je hřích (1. Korintským 7,3-5). A nakonec, nezáměr vaší ženy nejspíš ukazuje, že se jí jako manžel nevěnujete dostatečně i mimo ložnici. Klíčem k sexuálnímu životu je vyřešit problémy, které leží pod povrchem. Musíte budovat své manželství.

Otázka: Moje žena chce sex víc než já, co mám dělat?

Odpověď: Neříkejte o tom svým kamarádům, nebo na vás nejdřív budou hodinu tupě zírat a potom se vám po zbytek života posmívat. Milujte se se svojí ženou tak často, jak bude chtít, a děkujte Bohu.

Otázka: V době, než jsme uvěřili, jsme já i moje žena hodně sledovali porno a napodobovali, co dělali lidé v televizi. Oba se opravdu rádi díváme na porno filmy a chtěli bychom vědět, jestli je pořádku, když budeme pokračovat, za předpokladu, že ji sledujeme společně a máme sex jen spolu?

Odpověď: Ne, neměli byste pornografii sledovat, protože vede ke chťiči. A taky určitě nechcete, aby se vaše krásná žena považovala za děvku. Protože je vašim úkolem obmýt ji Božím slovem, očistit ji a učinit ji svatou, měl byste odložit všechno vaše odporné, poskvřňující porno a vaši manželskou intimitu začít budovat s Biblí v ruce.

Otázka: Moje žena mě ráda uspokojuje rukama a chtěla by vědět, jak se v tom zlepšit. Co by měla dělat?

Odpověď: Lou Pagetová (nevěřící) napsala knihu How To Be A Great Lover (Jak být skvělou milenkou) a jedna z kapitol obsahuje mnoho způsobů, které by vaše žena mohla vyzkoušet. Určitě jí ale také říkejte, co se vám líbí a co ne, aby se mohla učit přímo od vás.

6

mužní muži

Proč na tom všem vůbec záleží? Víím, že někdo tuto otázku nepochybně položí, protože je důležitá.

Žijeme v době „sbalit jí, vyspat se a rozejít“. Muži se žení později a jejich manželství trvá kratší dobu, než kdy dřív. Průměrný chlap není chlap, ale kluk, který se holí. Mnoho věřících mužů zotročuje pornografie, a tak žijí v tiché hanbě, která brání jejich růstu v Kristu a službě. A zároveň spousta církevních vedoucích plní noviny svými sexuálními hříchy a dál poskvňuje Ježíšovu pověst a podkopává důvěryhodnost církve.

1. Korintským 11,7 (B21) nám ale říká, že věřící muži jsou Boží slávou, která osvěcuje tento zvrácený a temný svět. Vás, křesťana, nemají ovládat nahé coury a tvrdá erekce jako pohany, kteří Boha neznají. Musíte si zapamatovat následující slova: „Muž... je obrazem a odleskem slávy Boží.“ Až příště budete tábořit nebo se vydáte na lov a budete sedět u táboráku, vezměte dlouhou větev a strčte jeden její konec do ohně. Plameny ho začnou olizovat a předávat mu svoje teplo a světlo.

Ve chvíli kdy, se na něm objeví rudé žhavé uhlíky, ho vytáhněte ven a podívejte se na něj. Vzpomeňte si, že když o vás Bible mluví jako o Boží slávě, znamená to, že jste jako ta větev a že se máte přibližovat k čistému a mocnému Bohu, který je vašim Otcem a ozařuje svým světlem a žářem náš svět.

Nejste zvíře. Jste Boží slávou.

Nejste zvrhlík. Jste Boží slávou.

Nejste závislý. Jste Boží slávou.

Nejste oběť. Jste Boží slávou.

Nejste hlupák. Jste Boží slávou.

Ježíš, Boho-člověk, který dokonale odrážel Boží slávu, umožnil mě i vám, abychom byli Boží slávou. Ježíš, váš Král, Válečník a Pán visel na kříži místo vás, aby zaplatil za vaše hříchy včetně sexuální zvrácenosti (Koloským 2,13-15). Pokud vyznáte svůj hřích, pak vám Ježíš odpustí, očistí vás a sejme tak z vás i vinu, hanbu, porážku a nečistotu (1. Janova 1,9; Zachariáš 3,1-9).

Jako muži, kteří patří Bohu, potom budete schopní stát nad svým chťicem, ale ne díky skutkům vlastní vůle a odpírání si. Boží milost, která jediná nám přináší spasení, vám dá sílu žít s Ježíšem a tak jako Ježíš. Jak napsal Pavel v Titovi 2,11-12: „Ukázala se Boží milost, která přináší spásu všem lidem a vychovává nás k tomu, abychom se zřekli bezbožnosti a světských vášní, žili rozumně, spravedlivě a zbožně v tomto věku.“ Jeho milost nám nedává schopnost svůj hřích zakrývat, zlehčovat, ospravedlňovat nebo přijímat jako nevyhnutelný, ale umrtvovat ho, abychom byli mrtví hříchu a živí Kristu a ne už jako dřív živí hříchu a mrtví Kristu (Římanům 8,13-14).

Opravdu, náš Bůh je Pánem nad každou oblastí našeho života a pomáhá nám v praktických otázkách, jak nakládat se svou pusou, rukama i genitáliemi. Jako křesťané neusilujeme o vykoupení a svatost jen kvůli sobě, ale i kvůli Božímu poslání přinést záchranu a vykoupení houfům ztracených lidí kolem nás, kteří jsou bohem svých vlastních životů a hřeší svou pusou, rukama a genitáliemi.

Mojí touhou jako kazatele je vidět, jak se z našich sborů stávají společenství plná milosti, jimž vládne Kristus a v jejichž čele stojí mužní chlapi; chlapi, kteří mají svoji práci, jedí maso, pijí pivo, jednají se svou ženou jako s princeznou, studují Bibli a vychovávají své děti ve slávě a radosti (Jeremiáš 29,4-7; Kazatel 9,7-10). Církev ze své podstaty musí jít proti proudu a zavrňovat všechny falešné bohy, kteří nemohou zachránit, žehnat nebo osvobodit. 1. Petrova 2,11-12 rozebírá do detailů tuto úžasnou vizi: „Milovaní, v tomto světě jste cizinci bez domovského práva. Prosím vás proto, zdržujte se sobeckých vášní, které vedou boj proti duši,

a žijte vzorně mezi pohany; tak aby ti, kdo vás osočují jako zločince, prohlédli a za vaše dobré činy vzdali chválu Bohu ,v den navštívení’.“

V roce 125 podal aténský filosof Christian Aristides svému králi zprávu o sexuálních praktikách tehdejší církve. Řekl: „(křesťané) se nedopouštějí cizoložství ani nemorálnosti... Jejich ženy, ó králi, jsou čisté jako panny a jejich dcery jsou cudné. Jejich muži se vyhýbají jakýmkoliv protizákonným sexuálním stykům a poskvrnění v naději, že v budoucím světě budou odměněni.“

Je na čase začít se modlit, aby i v naší zvrácené době přinášely místní noviny stejnou zprávu o věřících mužích, kteří svou rodinu v lásce vedou, i jejich ženách a dcerách. Proč? Protože to, co děláš se svýma očima a svým penisem, není jen tvoje věc. Pokud patříš Pánu Ježíši Kristu, pak před tebou stojí neodkladné povolání budovat Jeho království a nést evangelium, a neměl bys mrhat čas ani peníze tím, že budeš stát někde mimo dění s kalhotami u kotníků a hledat lubrikátor.

odpovědi na časté otázky

Snažil jsem se položit rozumný teologický a praktický rámec pro naši diskusi o pornografii a masturbaci. Ale vím, že některým mužům dál v hlavě leží konkrétní otázky. Abych jim pomohl najít odpovědi, uvedu své reakce na několik otázek, na které se mě křesťané často ptají.

Otázka: Pokud se nedokážu přestat dívat na porno a masturbovat, měl bych zrušit své internetové připojení a sehnat si spolubydličího, abych měl kolem sebe někoho, komu budu vykazatelný?

Odpověď: Znovu musím říct: Problém je ve tvém srdci ne v poskytovateli internetu. Pavel v Koloským 2,20-23 jasně říká, že lidská zákonická pravidla mohou vypadat užitečně, ale nakonec jsou v boji s hříchem k ničemu, protože se dotýkají pouze vnějšího jednání a pomíjejí vnitřní příčiny. Pro některé muže bude rozumné nemít kabelovku nebo si ve svém internetovém prohlížeči nastavit filtry, ale dokud se nezmění jejich srdce, pak jen přenastaví své tělo z jednoho hříchu na druhý, jako třeba pýchu na svou morálku, když už se jim podařilo přestat sledovat porno. Ať děláš cokoliv, začni svým srdcem.

Otázka: Je hřích mít „mokrý sen“?

Odpověď: Muži, jimž se zdají erotické sny, se nejdříve musí ujistit, že si přes den necpou do hlavy obrazy, které jim potom přes noc rozněčují představivost. Měli by se také každý večer modlit, aby je Bůh chránil před nepřítelem uvnitř (jejich tělo) i nepřítelem venku (démon). Ale pokud se někomu zdá erotický sen, přestože udělal proti chťiči, co šlo, pak se dá jen těžko podobným snům zabránit. V případech některých mužů je mokrý sen jednoduše způsob, jak si tělo ulevuje, a snad o málo víc než přirozená biologická funkce.

Otázka: Je hřích všimnout si krásné ženy?

Odpověď: Ne. Genesis 12,10-14 říká, že Sára byla krásná, přestože už byla dost stará. Některé ženy jsou nádherné a všimnout si jich není samo o sobě hřích. Nicméně pokud začnete po takové ženě toužit a v hlavě ji svlíkat, pak už hřešíte.

Otázka: Co můžu dělat, abych se vyhnul sexuálnímu pokušení?

Odpověď: Židům 4,15 nám říká, že Ježíš zakusil všechna pokušení jako my, ale nedopustil se hříchu. Protože Ježíš byl plně muž a zároveň panic, můžeme s jistotou předpokládat, že některá z pokušení, kterým čelil, měla sexuální podstatu. Ježíš jim ale nikdy nepodleh a je naším bezhříšným dokonalým Bohem. Není tedy hřích být v pokušení, ale pokušení podlehnout. Musíme přijmout fakt, že v padlém hříšném světě, budeme neustále čelit různým druhům sexuálního pokušení, a stejně jako Josef se před nimi naučit utíkat.

Otázka: Kdy bych měl se svým synem mluvit o všech těchto věcech?

Odpověď: Otec by měl být první člověk, který bude se svým synem mluvit o sexu. Nejlepší věk, kdy začít, se u různých dětí liší, ale je lepší celou věc uspěchat, než přijít příliš pozdě. Prvořadě je mít jistotu, že se svým synem můžete o otázkách sexu mluvit otevřeně. Táta si musí neustále uvědomovat, co jeho syna(y) zajímá a jaké má otázky, a mluvit s ním upřímně a s biblickou moudrostí jako otec z Přísloví. A nakonec, věřící otec by nikdy při podobných rozhovorech neměl svého syna zahanbovat nebo ztrapňovat, ale jednat s ním jako s nastupujícím spolu-mužem. Podle statistik se kluci k prvnímu porno filmu dostanou průměrně v jedenácti letech. Otcové by tedy se svými syny měli o sexuálních záležitostech poprvé mluvit před jejich desátými narozeninami. Ale to musí být jen začátek dlouhodobých debat, nesmí jít o jednorázovou událost.

Otázka: Nezabám se po svatbě svých problémů s chtíčem?

Odpověď: Ne. Satan se ani nepokusil pokoušet Adama, dokud neměl ženu. Mnoho svobodných mužů svoji sexualitu jednoduše pohřbí, a když se potom jednou ožení, jejich touhy se probudí v plné síle. Až budete ženatý tak dlouho, abyste objevil, jak ženu uspokojit a jak být dobrodruh, nejspíš zjistíte, že vaše sexuální touhy po hříšných věcech jsou spíš silnější než slabší – pokud jste se už dopředu nenaučil směřovat všechny své touhy výhradně ke svojí manželce.

Otázka: Měl bych jít za svojí manželkou a přiznat se jí, pokud jsem se díval na porno a/nebo masturboval?

Odpověď: Ano, zhřešil jste proti ní a váš hřích ovlivňuje i ostatní aspekty vašeho manželství a způsobuje, že vaše žena trpí, byť sama neví proč. Váš hřích se v tuhle chvíli prohlubuje, protože je skrytý ve tmě, ale pokud jí ho vyznáte a poprosíte o odpuštění, vynesete ho na světlo, kde může dojít k odpuštění a uzdravení. Až ho budete své ženě vyznávat, buďte prosím opatrný, abyste svůj hřích nesváděl na ni. Přijměte jako hlava vaší rodiny odpovědnost za stav, ve kterém se vy i vaše domácnost nachází.

Otázka: Není sledování porna a masturbace přijatelnou alternativou k cizoložství nebo rozvodu, když sex s mojí ženou nestojí za nic a milujeme se jen jednou za čas?

Odpověď: 1. Korintským 11,7 říká, že vaše žena je odleskem vašeho vedení. Pokud je váš sexuální život neuspokojivý, pak zodpovědnost za současný stav leží na vás, ať už chyba je či není čistě na vaší straně, protože vy jste hlavou své ženy (Efezským 5,23). Místo omlouvání svého hříchu byste z něj měl činit pokání a požádat o pomoc/radu vašeho kazatele a/nebo profesionálního křesťanského poradce, a hledat, jak přinášet vykoupení jako Ježíš, a ne svalovat vinu na svou ženu jako Adam.

8

pornografie a šikmá plocha Teda Bundyho

Pokud se ještě pořád považujete za výjimku, co potvrzuje pravidlo; chlápka, co dokáže svůj sexuální hřích zvládat, pak byste teď měli zpozornět. Ted Bundy, který kdysi žil v Seattlu a vystudoval University of Washington, se stal jedním z celonárodně nejznámějších a nejobávanějších sériových vrahů. Týral, znásilnil a zabil nejméně třicet dívek a žen ve věku od dvanácti do šestadvaceti let. Krátce před jeho popravou s ním mluvil jeden z předních křesťanů James Dobson. Bylo šokující slyšet, že v Bundyho životě chyběly všechny spouštěcí mechanismy, které obvykle vedou k tak hrůznému jednání. Vyrůstal v milující křesťanské rodině se čtyřmi sourozenci a nikdy nebyl sexuálně zneužíván. Místo toho do detailů vyprávěl, jak jako mladý kluk (podobně jako většina ostatních) začal sledovat měkkou pornografii. Z ní přešel k čím dál tvrdším a zvrácenějším formám pornografie, které nakonec způsobily, že začal jednat podle svých zvrácených představ. Níže je upravený přepis rozhovoru, který se uskutečnil pouhých sedmáct hodin před tím, než Teda posadili na elektrické křeslo. Věřím, že díky němu mí křesťanští bratři konečně vystřízliví a uvědomí si, že hřích chtíče je nenasytný parazit, kterého nesmíte začít krmit, jinak bude růst a povede ke smrti.

James C. Dobson: Je přibližně 14:30 a pokud nedostanete další odklad, máte být podle rozsudku popravený zítra ráno v 7 hodin. Co vám běží hlavou? Jakými myšlenkami jste se v posledních dnech zabýval?

Ted: Nebudu vám nalhávat, že bych nad svými myšlenkami měl kontrolu nebo se s nimi smířil. Je to každou minutu jiné. Chvilí se cítím úplně v pohodě a o chvíli později vůbec. Co mi teď běží hlavou, je, jak prožít minuty a hodiny, které mi zbývají, co nejužitečněji. Naše aktuální situace mi v tom pomáhá, tedy za předpokladu, že ji využijeme smysluplně. V tuhle chvíli se cítím klidný, z velké části proto, že jsem tu teď s vámi.

JCD: Pro záznam, jste vinen vraždou mnoha žen a dívek.

Ted: Ano, to je pravda.

JCD: Jak k tomu došlo? Vraťme se zpátky. Co všechno předcházelo vašemu jednání? Podle svých slov jste vyrůstal ve zdravé rodině. Nebyl jste fyzicky, sexuálně ani citově zneužíván.

Ted: Ne. A o to tragičtější je celá tahle situace. Vyrůstal jsem v úžasné rodině s dvěma odevzdanými milujícími rodiči jako jedno z jejich pěti dětí. Rodiče nám věnovali všechnu svou pozornost. Pravidelně jsme chodili do kostela. Moji rodiče nepili, nekouřili, nehazardovali. Nikdy jsme doma nebyli fyzicky týraní ani se neprali. Netvrdím, že by všechno bylo dokonalé, ale byli jsme dobrá, pevná křesťanská rodina. Doufám, že se nikdo nebude snažit všechno jednoduše shodit na moji rodinu. Víím, a jak neupřímněji to jde se vám pokusím říct, co se stalo. Jako mladý kluk, bylo mi dvanáct nebo třináct, jsem v místní samoobsluze narazil na měkkou pornografii. Mladí kluci vždycky prolízají boční cesty okolo sousedních domů a v naší čtvrti tam lidé nechávali svoje odpadky. Čas od času jsme se dostali k tvrdším knihám, názornějším včetně detektivních časopisů atd. a tohle bych chtěl zdůraznit. Nejnebezpečnější je pornografie – a mluvím z tvrdé skutečné osobní zkušenosti – která obsahuje násilí a sexuální násilí. Víím příliš dobře, jak kombinace těchto dvou sil způsobuje jednání, které je příliš hrozné, než aby se dalo popsat.

JCD: Popište mi to. Co vám tehdy běželo hlavou?

Ted: Než se dostaneme dál, je pro mě důležitý, aby lidé věřili tomu, co říkám. Neobviňuju pornografii. Neříkám, že mě donutila dělat všechny ty různé věci. Přijímám plnou odpovědnost za věci, které jsem udělal. O to tu nejde. Jde o to, jak tehle druh literatury přispěl a napomohl k formování násilného chování.

JCD: Rozněcoval vaši fantazii.

Ted: Na začátku to tyhle myšlenkové procesy rozněcuje. Potom, v určitý moment, díky ní vykrytalizují v něco, co je skoro jako samostatná bytost uvnitř vás.

JCD: Díky tištěným materiálům, fotkám videím, atd. jste ve své fantazii zašel tak daleko, jak se jen dalo, a potom cítil nutkání udělat krok směrem ke skutečné fyzické události.

Ted: Ve chvíli, kdy se u vás vytvoří závislost na pornografii, a já ji vnímám jako druh závislosti, začnete hledat silnější, explicitnější a grafičtější materiály. Jako při závislosti toužíte po něčem, co je tvrdší a co vám dá silnější pocit. Až do chvíle, než dosáhnete bodu, za který se pornografie už nedostane – bod zlomu, kdy si začnete říkat, že když to uděláte, možná získáte něco, co přesahuje pocit, když o tom jen čtete nebo se na to díváte.

JCD: Jak dlouho jste v tomto bodu zůstal, než jste skutečně někoho napadl?

Ted: Několik let. Pral jsem se s velice silnými zábranami proti nezákonnému a násilnému jednání, které vyplývaly z mého okolí, prostředí, církve a škol. Věděl jsem, že je špatné nad tím přemýšlet a bez diskusí bylo špatné to udělat. Byl jsem na hraně a poslední zbytky kontroly byly neustále pod tlakem a útokem fantazií, které silně rozněcovala pornografie.

JCD: Pamatujete si, co vás postrčilo za tu hranu? Pamatujete si na rozhodnutí udělat to? Pamatujete si, kdy jste se rozhodl odhodit všechnu opatrnost?

Ted: Je velice těžké to popsat – to vzrušení, že jsem dosáhl bodu, kdy jsem věděl, že už se nedokážu ovládnout. Hranice, které jsem měl od dětství vštípené, nestačily, aby mi zabránily vydat se ven a někomu ublížit.

JCD: Dalo by se to nazvat záchvat sexuální zuřivosti?

Ted: To je jeden ze způsobů jak to popsat – nutkání, nahromadění ničivé energie. Další skutečnost, kterou jsem ještě nezminil, je užívání alkoholu. Alkohol oslabil moje zábrany a pornografie je narušila ještě víc.

JCD: Jak vás emocionálně zasáhla první vražda, kterou jste spáchal? Co se dělo v následujících dnech?

Ted: I dnes po tolika letech se mi o tom těžko mluví. Prožívat to znovu, když o tom mluvím, je víc než těžké, ale chci, abyste pochopil, co se stalo. Bylo to jako probrat se z nějakého hrozného transu nebo snu. Jediné, k čemu se to dá přirovnat (a nechci nijak dramatizovat), je jako být ovládaný nějakým hrozným vetřelcem a další ráno se probudit a pamatovat si, co se stalo, a uvědomit si, že v očích zákona a především v Božích očích, jste za to zodpovědný vy. Když jsem se ráno probudil a uvědomil si s jasnou myslí a všemi svými základními morálními a etickými emocemi, co jsem udělal, jsem byl absolutně vyděšený.

JCD: Před tím jste si neuvědomoval, že byste něčeho podobného byl schopen?

Ted: Neexistuje způsob, jak popsat brutální nutkání udělat to, ale když pak bylo uspokojené nebo naplněné, a úroveň energie opadla, jsem byl znovu sám sebou. V podstatě jsem byl normální člověk. Nebyl jsem týpek, co vysedává v barech nebo pobuda. Nebyl jsem zvrhlík v tom smyslu, že by se na mě lidi podívali a řekli: „S ním není něco v pořádku“. Byl jsem normální člověk. Měl jsem dobré přátele. Vedl jsem normální život s výjimkou jednoho malého, ale velice silného a ničivého detailu, který jsem si nechával jen pro sebe a přísně tajil. Ti z nás, které ovlivnilo násilí v médiích a pornografické násilí obzvlášť, nejsme zrůdy od narození. Jsme vaši synové, vaši manželé. Vyrůstli jsme v normálních rodinách. Pornografie dnes může ovládnout dítě z jakékoliv rodiny. Mě dostala před dvaceti třiceti roky. Přes všechnu snahu, kterou moji rodiče měli, a oni se opravdu snažili nás ochránit, a přes to, jak dobrou křesťanskou rodinu jsem měl, neexistuje ochrana před vlivy, které nemají žádná omezení ve společnosti, jež toleruje...

JCD: Za těmito zdmi je několik set reportérů, kteří by s vámi chtěli mluvit, ale vy jste požádal mě, abych přišel, protože je něco, co jste mi chtěl říct. Máte pocit, že tvrdá pornografie a to, co k ní vede, tedy měkká pornografie, přináší druhým lidem nevyčíslitelné utrpení a způsobuje, že i další ženy budou zneužité a zavražděné způsobem, jakým jste je zneužil a zavraždil vy.

Ted: Nejsem odborník na sociologii a nepředstírám, že věřím tomu, co si myslí obyčejní lidé, ale už dlouho žiju ve vězení a potkal jsem spoustu mužů, kteří měli nutkání dopouštět se násilí. Bez výjimky, každý z nich byl silně ovlivněný pornografií – silně ovládaný svou závislostí. Studie F.B.I. o sériových vraždách ukazuje, že nejběžnějším zájmem sériových vrahů je pornografie. A je to pravda.

JCD: Jak by váš život vypadal nebýt jejího vlivu?

Ted: Víím, že by byl mnohem lepší, nejen pro mě, ale pro spoustu dalších lidí – mých obětí a jejich rodin. Ani trochu nepochybuju, že by to byl lepší život. Jsem si stoprocentně jistý, že by v něm nedošlo k tomuhle druhu násilí.

JCD: Kdybych se mohl zeptat na otázky, které se obvykle lidé ptají, jedna z nich by byla: „Přemýšlíte o svých obětech a jejich rodinách, kterým jste tolik ublížil? I po tolika letech se jejich životy nevrátily do normálu. Nikdy nebudou normální. Cítíte výčitky?“

Ted: Víím, že o mě lidé řeknou, že si jen snažím ulehčit situaci, ale díky Boží pomoci, jsem se dostal do bodu, že příliš pozdě, kdy cítím bolest a utrpení, za které jsem zodpovědný. Ano. Naprosto! Během posledních pár dní jsme s mnoha vyšetřovateli mluvili o nevyřešených případech – vraždách, kterých jsem se dopustil. Je těžké o tom všem po letech mluvit, protože to oživuje všechny příšerné pocity a myšlenky, se kterými jsem se musel dlouze a obtížně – ale myslím, že úspěšně – potýkat. Znovu se vrátily a já cítil jejich hrůzu a bolest. Víím, že lidé, kterým jsem způsobil tolik zármutku, nebudou věřit mým projevům lítosti, ale doufám, že uvěří tomu, co řeknu teď: v jejich městech a okolí jsou na svobodě lidé jako já, den za dnem rozněcují různé formy násilí v médiích – a sexuální násilí především – jejich nebezpečné nutkání. Děsí mě, když vidím, co je dnes na kabelovce. Násilí, které se dnes ve filmech dostává do běžných domácností, by před třiceti lety nebylo dostupné ani v kinech přísně vyhrazených pro dospělé.

JCD: Filmy o zabijácích?

Ted: To je to nejnázornější násilí na obrazovkách, obzvlášť když jsou děti bez dohledu nebo si neuvědomují, že by z nich jednou mohl být Ted Bundy; že mohou mít k takovému jednání predispozice.

JCD: Jedna z posledních vražd, které jste se dopustil, byla vražda dvanáctileté Kimberly Leach. Myslím, že reakce veřejnosti je v jejím případě silnější, protože jste unesl nevinné dítě z hřiště. Jak jste se potom cítil? Následovaly obvyklé pocity?

Ted: Nedokážu o tom teď mluvit. Je to příliš bolestivé. Rád bych vám předal, jaké to je, ale nedokážu o tom mluvit. Nejsem schopný pochopit bolest, kterou cítí rodiče těch dětí a mladých žen, kterým jsem ublížil. A nemůžu to ani nijak napravit. Nebudu předstírat, že čekám, že by mi odpustili. Neprosím o odpuštění.

Takové odpuštění může dát jen Bůh; pokud ho mají, mají, pokud ne, pak ho snad jednou jednou později.

JCD: Zasloužíte si trest, který vám stát uložil?

Ted: To je velice dobrá otázka. Nebudu předstírat, že chci umřít. Určitě si zasloužím ten nepřísnejší trest, který má společnost k dispozici. A myslím, že společnost si zaslouží ochranu přede mnou a lidmi jako jsem já. To jednoznačně. Co doufám vzejde z našeho rozhovoru, je mé přesvědčení, že si společnost zaslouží ochranu sama před sebou. I během našeho rozhovoru působí na lidi v naší zemi velice silné vlivy a především násilná pornografie; na jedné straně budou lidé s dobrým úmyslem odsuzovat jednání Teda Bundyho a zároveň procházet kolem regálů s časopisy plných stejných věcí, kvůli kterým se z mladých kluků stanou další Tedové Bundy. V tom je ta ironie. Mluvím tady o tom, že mě čeká poslední trest, a přesně to lidé chtějí. Neexistuje způsob, jak by moje smrt mohla vrátit ty krásné děti jejich rodičům a napravit a urovnat jejich bolest. Ale je spousta dalších dětí, které si hrají v ulicích po celé zemi a zítra nebo další den budou mrtvé, protože další mladí lidé čtou a dívají se na věci, které jsou dnes v médiích dostupné.

JCD: Lidé se na vás dívají s velkým cynismem a nedůvěrou... a řekl bych, že mají dobrý důvod. Nejsem si jistý, jestli něčemu z toho, lidé budou věřit, ale řekl jste mi (a slyšel jsem to už i od našeho společného přítele Johna Tannera), že jste přijal odpuštění Ježíše Krista a věříte v Něj a následujete Ho. Dává vám vaše víra v těchto posledních hodinách sílu?

Ted: Dává. Nemůžu říct, že bych si přímo zvykl na údolí stínu smrti a že jsem silný a nic mě netrápí. Není to legrace. Cítím se osaměle a při tom si musím připomínat, že každý z nás jím jednou bude muset projít ať tak nebo tak.

JCD: Je to lidem souzeno.

Ted: Nespočetné miliony lidí, kteří po zemi chodili před námi, jím musely projít, takže je to jen zkušenost, která je nám všem společná.

Ted Bundy by popraven v 7:15 následujícího dne po tomto rozhovoru.

Hřích vede ke smrti. Ježíš zemřel za váš hřích. Jste ve válce. Buďte mužem. Nechte umřít svůj hřích.

příloha

Závěrečná slova určená vojákům a dalším mužům, co si rádi zajdou za prostitutkami

Vím, že mnoho vojáků poslouchá moje kázání na internetu a čte moje webové stránky. Je pro mě velkou ctí sloužit lidem, kteří slouží nám a umožňují nám mít svobodu. Některé z nejúžasnějších mailů jsem dostal od vojáků, kteří slouží za mořem a přímo na bitevním poli se sesedají u notebooku, aby se virtuálně zúčastnili našich bohoslužeb a poslouchali moje kázání.

Hodně z nich nám píše, jak těžko se jim zápasí s pornografií, jež je obklopuje všude kolem, a doufám, že jim tato knížka aspoň trochu pomůže. Jiní se zmínili o silném pokušení zaplatit prostitutkám a užít si s nimi hříšný sex v různých podobách a formách. Rád bych se s vámi podělil o pár postřehů. Doufám, že vám, pokoušeným mužům, tím pomůžu získat Boží srdce pro ženy, které vás budou přitahovat, dokud je neuvídíte Ježíšovýmá očima. Poprosil jsem Justina Holcomba,

který o těchto záležitostech vyučuje na University of Virginia, aby mi pomohl naplnit můj cíl a shromáždil pro vás nějaká fakta. Justin též slouží jako kazatel a vyučuje na Reformed Theological Seminary. Jeho žena, Lindsey Holcomb, má magisterský titul v mezinárodním veřejném zdraví a pracuje v krizovém centru pro oběti sexuálního násilí. Oba jsou velice vzdělaní a aktivně zapojení do boje proti prostituci a obchodu se sexem. Zbytek přílohy, s výjimkou mého závěrečného komentáře, je jeho darem pro vás.

Sexuální otroctví

V posledních třech desetiletích jsme byli svědky čtyř různých vln obchodu s lidmi za účelem sexu.¹ První vlna přišla v 70. letech 20. století z jihovýchodní Asie a skládala se převážně z žen z Thajska a Filipín. Druhá vlna dorazila na začátku 80. let a tvořily ji ženy z Afriky, obzvláště z Ghany a Nigérie. Třetí vlna (z latinské Ameriky) následovala hned vzápětí a skládala se z žen především z Kolumbie, Brazílie a Dominikánské republiky. Poslední vlna je z východní a střední Evropy. Jen před deseti lety se evropské ženy na „radaru“ sledující obchod s bílým masem neobjevovaly vůbec. Dnes představují více než 25% trhu.

Je to hradba nezájmu, pasivity, spoluúčasti a korupce, co umožnilo, aby se trh s lidmi tak silně rozšířil. Obchod s bílým masem se řídí zákonem poptávky a nabídky. Poptávku tvoří tisíce mužů. Kvůli ekonomickým, sociálním, kulturním a pohlavním faktorům hrozí ženám i dívkám, že je budou využívat jako nevyčerpatelný zdroj.²

Mezinárodní politická ekonomika sexu zahrnuje nejen stranu nabídky – ženy z třetího světa, chudých států nebo exotické Asiatky – nemohla by přežít bez poptávky ze strany organizátorů trhu – mužů z průmyslových a rozvinutých zemí. Patriarchální světový systém hladově po mezinárodní subkultuře povolných žen z rozvojových zemí a udržuje ji v chodu. Tyto ženy jsou donucené nebo přilákané, aby se staly součástí trhu, který poskytuje mezinárodní sexuální služby. I muži přijímají daný světový řád a je jedno, z jakého pozadí pochází. Svět, který tolik uspokojuje mnoho mužů, je zároveň světem, který naprosto devastuje příliš mnoho žen a dívek.

Jak si sehnat ženy

The Trafficking in Person Report (Zpráva o obchodu s lidmi) je každoročně vydávaný protokol, který slouží jako hlavní diplomatický nástroj, na jehož základě americká vláda povzbuzuje k partnerství a větší odhodlanosti v boji proti nuceným

pracím, obchodu s bílým masem a modernímu otroctví. Ve zprávě za rok 2008 byly zdokumentované následující pravdivé příběhy:

Lilu, devatenáctiletou Rumunku, již její otec alkoholik fyzicky a sexuálně zneužíval, představila její „známá“ muži, který jí nabídl práci uklízečky/prodavačky ve Velké Británii. Po příjezdu do Británie ji prodal pasákovi a Lila musela dělat prostitutku. Vyhrožovali jí, že jí domů pošlou po kouscích, pokud neposlechne každý příkaz. Poté, co se pokusila o útěk, ji zabavili dokumenty a ještě častěji a brutálněji ji bili. O několik měsíců později, během kterých ji několikrát propašovali jinam, ji konečně osvobodila policejní razie. Nakonec ji poslali zpět do Rumunska, ale po dvou měsících utekla z útulku, kde měla bydlet. Její současné místo pobytu je neznámé.

Devatenáctiletá So-Young nemá ani sto padesát centimetrů výšky, protože doma v severní Korey trpěla trvale podvýživou. Jako uprchlík překročila ilegálně hranice s Čínou s nadějí na lepší život, ale místo něj ji čekala noční můra trhu s bílým masem. „Zaměstnavatel“ jí za práci nabídl 1,4\$ (přibližně 25 korun) denně – peníze, jež So-Young chtěla posílat své rodině. Podvedenou tímto prázdným slibem si jí majitelé několik měsíců posílali sem a tam. Jen pár dnů před tím, než si ji měl koupit čtyřicetiletý Číňan, se So-Young s pomocí místního kazatele podařilo uprchnout. O tři roky později byla nedobrovolně přepravena zpět do Severní Korey, kde strávila šest měsíců ve vězení a potom znovu uprchla do Číny. Obchodníci s bílým masem ji znovu zajali a dřív, než ji prodali, ji opakovaně znásilnili. Než se jí podařilo uprchnout, ji i její „manžel“ mnohokrát znásilnil. So-Young se dnes skrývá: „Mnoho lidí utíká ze Severní Korey, ale nemají, kam jinam by šli, ani jinou volbu, než se vydat touto cestou (do Číny).“

Samya žila se svou matkou, nevlastním otcem a třemi bratry v malém bytu v Káhiře. Když ji ve čtrnácti letech její nevlastní otec znásilnil, utekla z domova a začala žít na ulici. Potkala skupinu dalších dětí z ulice, které stejně jako ona utekly před domácím zneužíváním. Po dvou měsících na ulici, kdy žebrała o jídlo a vyhýbala se obtěžování ze strany policistů, potkala Shouq, starší ženu, jež nechávala pár dětí z ulice bydlet u sebe. První noc, kdy byla v jejím bytě, jí Shouq řekla, že si na stravu musí vydělat sexem s klientem, za který dostane 16\$. Samya se bála žít na ulici a stejný strach měla z návratu domů, a tak měla sex s několika muži každý den téměř celý rok; všechny peníze si nechávala Shouq.

Kunthy a Chandu donutili k prostituci, když jim bylo 13 a 14 let. Drželi je v zajetí v Phnompenhu¹ v polorozpadlé budově, kterou místní nazývali „budova anarchie“. Majitelé nevěstince a pasáci je každou noc znásilňovali,

¹ Hlavní město Kambodži (pozn. př.)

pravidelně byli, dopovali a vyhrožovali. Díky policejnímu zásahu byly později obě dívky osvobozeny a umístěny do bezpečných domů na půli cesty. Majitelé nevěstince a pasáci byli obviněni, shledáni vinnými a odsouzeni k 15 a 10 letům ve vězení za obchod s dětmi. Chanda dnes žije v místním domě na půli cesty, kde se o ni skvěle starají; chtěla by se stát překladatelkou angličtiny. Kunthynin sen je vlastnit internetovou kavárnu a vytvářet pro firmy internetové stránky. Dnes pracuje v místní nevládní organizaci, navštěvuje počítačovou školu a žije v přechodném ubytovacím zařízení, kde má jak bezpečí tak svobodu.

Lucy, mladá žena z Keni, potkala na pláži téměř sedmdesátiletého německého turistu, který si ji získal svou péčí a svými dary. Poté, co odjel z Keni, ji přesvědčil, aby ho navštívila v Německu, ale hned po příletu jí zabavil pas a donutil k prostituci. „Znásilnil mě stejně jako muž, jehož jsem musela vyzvednout u baru.“ Její zdraví se potom dramaticky zhoršilo. „Věděla jsem, že musím utéct – nebo zemřít při pokusu o útěk.“ Naštěstí se jí podařilo dostat k telefonu a získat pomoc německé policie, která ji nakonec osvobodila.

Ženy se k sexuálnímu otroctví nehlásí samy. Většina dívek byla k prostituci zlákaná podvodem nebo donucená. Další byly „ženy v domácnosti“ bez pracovní kvalifikace, které utekly od svých násilnických otců či manželů (nebo byly odvrženy) a pustily se do prostituce, aby uživily sebe a své děti.³ Je mnoho způsobů, jak se ženy stávají součástí trhu se sexem. Níže uvedené jsou ty nejčastější:⁴

1. Falešní zprostředkovatelé práce nabízejí případným uchazečům o práci „kompletní balík“, jak získat zaměstnání v cizině. Tyto nabídky nevyžadují předchozí praxi, a téměř vždy jsou určeny pro mladé, pokud možno svobodné ženy. Obvykle obsahují nabídku zaškolení, cestovních dokladů a nákladů na cestu pro uchazeče zcela zdarma. V 95% takových případů slíbené zaměstnání neexistuje.
2. Firmy umísťují do zdánlivě důvěryhodných pracovních agentur inzeráty, jež studentům dávají „příležitost setkat se s představitelem významných společností“ a nabízejí „uzavření kontraktu“. Podobné firmy nejsou nic jiného, než loviště zločineckých organizací provozujících sexuální průmysl.
3. Příbuzní, sousedé nebo známí, kteří si získali důvěru, přichází za mladou ženou nebo její rodinou s nabídkou, že jí pomůžou získat práci v zahraničí. Těmito pachateli bývají i učitelé, pracovníci dětských domovů, policisté a jejich ženy, atd.

4. Unesené ženy lákají nové ženy. Někdy je to jediný způsob, jak se dostat pryč – pasáci jim dají možnost vrátit se domů, pokud dokážou přilákat určitý počet dalších žen.
5. Členové rodiny (rodiče, sourozenci, manželé, atd.) někdy prodávají ženy a dívky do sexuálního otroctví.
6. Nový partner vyláká ženu v noci ven a potom ji strčí do čekajícího auta, kde ji prodá pasákům.
7. Přímý únos je jedním z nejděsivějších způsobů. Ženy nebo dívky jednoduše unesou po cestě domů ze školy nebo práce.
8. Nejohroženější je cílené zaměření na sirotky. Mnoho dívek je ohroženo, když musí po maturitě opustit dětské domovy. Většina z nich nemá žádné zdroje nebo finance na živobytí ani vzdělání nebo kvalifikaci potřebnou pro získání zaměstnání. Překupníci s lidmi často vědí, kdy budou dívky odcházet z těchto institucí, a čekají, aby jim nabídli práci. Někdy jim dokonce sami pracovníci dětských domovů dívky přímo prodají.
9. I drogy hrají roli při získávání a udržení žen. Některé ženy jsou součástí sexuálních obchodů proto, že potřebují peníze na svoji dávku. Mnoho je donuceno začít drogy brát, aby byly svolné a neschopné odporu.

Je důležité poznamenat, že ne každá žena je nevinnou obětí podvodu. Ve skutečnosti jak policie tak vládní úředníci velice obšírně zdůrazňují, že některé ženy vstupují na trh dobrovolně. Tato takzvaná „dobrovolnost“ podle nich ospravedlňuje jejich netečnost nebo lhostejnost k tomu, co se děje. Nic nemůže být dál od pravdy. Ani ženy, které se „rozhodly dobrovolně“, nemají tušení, co je doopravdy čeká. Je pravda, že mnoho z nich ví moc dobře, že přijímají pracovní nabídku v určitém odvětví sexuálního průmyslu – masážních salonech, striptýz klubech, píp show nebo jako profesionální společnice. Ale velká většina z nich netuší, jakou povahu nebo podmínky bude mít práce, která je čeká. Řeknou jim, že budou vydělávat 5000 dolarů měsíčně, žít v luxusu, mít volno tři dny v týdnu a samy si budou vybírat své klienty. A „smlouva“, kterou podepíší, je jen na tři měsíce, potom můžou odejít.

Většina z nich uvízne v dluzích, neschopné zaplatit vysoké úroky, které od nich jejich pasáci vyžadují. Prodávají je na trzích, znásilňují, nutí obsloužit deset až třicet

mužů denně a přijmout každého platícího zákazníka. Ženy musí pracovat, i když jsou nemocné, mají menstruaci, fyzické nebo psychické potíže, jsou těhotné, nakazí se HIV či jinou pohlavně přenosnou nemocí a jsou neustále zneužívané a mnohočetně znásilňované.

Jejich zákazníky jsou sexuální turisté, pracovníci mírových složek OSN a mezinárodní humanitární pracovníci, američtí vojáci i místní muži. Přítomnost těchto „obchodníků“ přinesla výhodné a okamžitě připravené odbytiště pro místní únosce, kteří obchodují s bílým masem.

„Zlomit“ ženy

V tajných školících centrech se gangsteři snaží zlomit mysl i vůli svých vyděšených zajatkyň. Velice brzy je znásilní, často několikanásobně. Vezmou jim cestovní doklady a přísně kontrolují a omezují jejich aktivity. Zamykají je do pokojů, kde „pracují“ a jsou neustále hlídány. V případě, že se pokusí o útěk, je čeká přísný trest. A pokud by se jim podařilo utéct, pak by na to doplatily jejich rodiny. Často je vyfotí nebo natočí v choulostivých situacích a řeknou, že v případě útěku pošlou fotky či videa jejich rodinám a do rodných měst. Jedna z žen donucená k sexuálnímu otroctví vyprávěla svůj příběh:

V našem bytě bylo mnoho žen. Některé plakaly, jiné vypadaly vyděšeně. Řekli nám, abychom se spolu nebavily, abychom se navzájem nepředstavovaly a neříkaly si, odkud pocházíme. Neustále přicházeli velice zlí a odporní muži a vždycky popadly jednu z nás a vyvlekli ji do jiného pokoje. Někdy ji znásilnili přímo před námi. Křičeli na ni, přikazovali jí, aby dělala určité pohyby... předstírala vzrušení... vzdychala... bylo to odporné. Ty, které se bránily, surově bili. Pokud nespolupracovaly, zavřeli je do temného sklepa, kde byly tři dny bez jídla a pití, jen s krysami. Jedna dívka odmítla anální sex a ten večer přivedl majitel pět mužů. Drželi ji na zemi a každý z nich s ní měl anální sex přímo před námi všemi. Křičela a křičela a my všechny plakaly. Další den se zabila.⁵

Poté, co ženy zbijí a vyhrožují jim, je prodají do nevěstinců a majitelům baru, které slouží obrovskému množství cizinců, ať už sexuálním turistům, mezinárodním mírovým jednotkám nebo americkým vojákům. Úroveň fyzického násilí a psychického zastrasování, skrze které ženy ovládají, je promyšlená a extrémní. Má za úkol vštípit strach – zlomit je, zničit jejich vůli a donutit je, aby se podrobily. Některé ženy byly za trest zmrzačené nebo zavražděné, protože se odmítly stát součástí trhu se sexem. Některé jsou zabité jako výstražný příklad pro ostatní.

Stručně řečeno, ženy musí dělat cokoliv si řekne kdokoliv, kdo platí, a musí to dělat s úsměvem, jiskrnýma očima a celou dobu vzdychat. Ale to vše dělají jen proto, že by v opačném případě zemřely.

Organizovaný zločin a korupce.

V zemích, ze kterých tyto ženy pocházejí, pohání ilegální obchod s bílým masem zoufalá touha po lepším životě. V zemích, kde končí, ho řídí neuhasitelná sebestředná chuť po placeném sexu, až příliš často ze strany amerických vojáků a nadnárodních obchodníků. Síla, která je svádí dohromady, je organizovaný zločin, proslulý rychlou přízpůsobivostí podmínkám trhu.⁶

Jde o výnosný průmysl řízený s nelítostnou efektivitou mocnými mnohonárodnostními zločineckými sítěmi. Nejde tu o příležitostné zločince. Ženy se prodávají, kupují a pronajímají jako kterékoliv jiné zboží. Jediné o co jde, je zisk. Obchod s lidmi vynáší celosvětově 12 miliard dolarů.

Tvoří jej ruský organizovaný zločin, italská mafie, kolumbijské drogové kartely, čínské triády a japonská jakuza. Tyto skupiny se šíří po celém světě a čas od času spojí své síly, protože zisky plynoucí ze sexuálního otroctví jsou příliš vysoké, aby nespolupracovaly.

Když začnou organizované zločinecké skupiny obchodovat s bílým masem, vládní úředníci často jednoduše napřáhnou ruce kvůli úplatkům nebo stáhnou kalhoty kvůli sexu. Je nespočet příkladů zkorumpovaných policistů, soudců, civilních autorit a vládních úředníků, kteří pomáhají majitelům nevěstinců pokračovat v jejich obchodech. Točí se v něm prostě příliš mnoho peněz.

Obchodníci s bílým masem využívají úplatky – ať už peníze nebo sex zdarma – aby si zajistili, že se policie a úředníci budou dívat jiným směrem, získali ochranu nebo si otevřeli hraniční přechody. Jejich spoluúčast zajišťuje zločincům nejen beztrestnost, ale zároveň ztotočeným ženám ukazuje, že nemají naději na únik a potrestání svých vězňů.

Americká armáda a prostituce

Vojenská prostituce vzniká v okolí zahraničních vojenských základem. Je vnímána jako prostředek, jak naplnit sexuální potřeby vojáků, a ospravedlňuje se způsoby jako „kluci zůstanou kluci“, jako prostředek pro udržení morálky, nebo odměna za dlouhou zahraniční službu.

Znásilnění, ke kterým dochází za války, nemusí na první pohled nijak souviset s využíváním prostitutek jako prostředku pro odpočinek a zotavení vojáků v době míru. Mají ale společného mnohem víc, než by se zdálo. Zprv, jak znásilnění za války tak rekreační vojenská prostituce se děje v kontextu a pod záštitou vojenské struktury. A nejen to, obojí se vnímá jako nevyhnutelné, pokud ne normální jednání vojáků v boji. Vojenští velitelé dopouštějí, aby vojáci během války znásilňovali ženy. Docházelo k tomu v každé válce už od počátku světa. Znásilnění je válečnou zbraní. Skutečnost, že se znásilnění očekávají, stručně vyjádřil generál George Patton během druhé světové války. Tehdy svému pobočnickovi řekl, že přes všechny snahy v tom americkým vojákům zabránit, „bude ke znásilňování vždycky v určité míře docházet“⁷. Rekreační prostituce se také často odpouští na základě předpokladu, že když vojákům dopřejeme prostitutky, snížíme počet válečných znásilnění – ve skutečnosti se ale obojí vzájemně doplňuje a prolíná.

Vojenská rekreační prostituce odměňuje vojáky mimo bojiště přístupem a možností využívat cizí ženy. Protože přístup k ženám po bitvě je tradiční válečná odměna, není možné mluvit o znásilňování, aniž bychom se dotkli i prostituce, protože obojí je v dějinách neoddělitelně propojené. Ne proto, že by se muži uchýlili ke znásilnění, aby „naplnili své potřeby“ kdyby je prostitutky nebyly připravené okamžitě obsloužit, ale proto, že oba akty – znásilnění ženy proti její vůli a kupování si těla a služby více či méně ochotné ženy – jdou ruku v ruce s pohledem vojáků na jejich práva a potěšení.

Armáda napříč dějinami vždy napomáhala zajistit svým vojákům přístup k prostituci. Rozsah, v jakém byli vojenští velitelé aktivní nebo v jakém podporovali organizaci prostituce, se během posledních válek lišil. Od dob druhé světové války stanovili někteří z nich prostituci jako věc, která je pro vojáky příliš důležitá, než aby se jí nechal volný průběh. Ve skutečnosti americká armáda zavzpomínala na druhou světovou válku, kdy prostituce byla pro její jednotky dostupná, ale ne řízená, a kdy byl počet vojáků nakažených pohlavně přenosnou nemocí velice vysoký. Počínaje druhou světovou válkou se armáda chopila aktivnější role v zajišťování a regulaci prostituce pro své jednotky.

Zajištění prostituce poblíž vojenských základen a zařízení vyústilo v rozvoj prostitučního hospodářství v městech nebo přilehlých oblastech. Během války nebo hrozby válečného konfliktu, je poptávka po prostitutkách pokryta dovozem žen do oblastí poblíž amerických základen. Když jednotky odjedou, ztratí prostituční městečka své zákazníky a ženy přesunou jinam.

Poptávka po prostituci je vlastně vysoká vždy, když se někde muži shromáždí kvůli válce, udržování míru nebo jakékoliv činnosti typu „práce a pak zábava“. Právě rozvoj organizované vojenské prostituce pro odpočinek a zotavení vojáků

v druhé polovině dvacátého století připravil půdu pro státní nebo velkoměstský sexuální průmysl. Ve chvíli, kdy se prostituční hospodářství ve městě nebo státě pevně zakořenilo (kvůli přítomnosti vojenských jednotek), se přistěhovali obchodníci se sexem, aby se k zaběhlému průmyslu připojili, nebo nad ním převzali kontrolu. Je-li v chudé zemi, kde žijí chudé ženy, vojenská základna, pak sexuální průmysl vzkvétá. A ve chvíli, kdy poptávka začne převyšovat nabídku, stane se obchod s bílým masem celosvětovou záležitostí.

Většina prostitutek má původ v obchodu s bílým masem

The Trafficking Victims Protection Act (Usnesení o ochraně obětí obchodu s lidmi) definuje „kruté formy obchodu s lidmi“ jako:

- a. Obchod s lidmi za účelem sexu, kdy je placený sexuální akt vynucený silou, výhrůžkou nebo nátlakem nebo ke kterému byla přemluvena osoba mladší osmnácti let.
- b. Nábor, ukrývání, transport, zajištění nebo obstarání osoby pro práci nebo službu užitím síly, výhrůžek nebo nátlaku za účelem nevolnictví, nucených prací, zajištění v dluhu nebo otroctví.

Není nutné někoho fyzicky převézt z místa na místo, aby zločin spadal do těchto definic. Obchod s lidmi za účelem sexu znamená nábor, ukrývání, transport, zajištění nebo obstarání osoby pro práci nebo službu užitím síly, výhrůžek nebo nátlaku za účelem placeného sexuálního aktu. Placený sexuální akt znamená jakýkoliv sexuální akt, na základě kterého je nějaká cenná věc někým odevzdána nebo přijata.

Nátlak znamená (a) výhrůžky vážným ublížením na zdraví nebo fyzické omezování jakékoliv osoby; (b) jakékoliv prostředky, plány nebo modely jednání s cílem přesvědčit druhého člověka, že selhání v daném aktu povede k vážné újmě na zdraví nebo fyzickému omezení; (c) zneužití soudního procesu nebo výhrůžka soudním procesem.

Nevolnictví zahrnuje podmínky služby dosažené (a) jakýmkoliv prostředky, plány nebo modely jednání s cílem přesvědčit druhého člověka, že pokud nezačne nebo nebude pokračovat ve službě za daných podmínek, dojde sám nebo někdo jiný k vážné újmě na zdraví nebo fyzickému omezení; (b) zneužití soudního procesu nebo výhrůžka soudním procesem.

Zajetí v dluhu – běžný scénář v obchodu s levnou pracovní silou probíhá následovně: obchodníci slíbí lidem dobrou práci, dokonce výhody, aby je nalákali na nové pracovní místo. Potom jako další donucovací nástroj přidají dluh. Podobný scénář se po celém světě využívá čím dál častěji k donucení žen a dívek k prostituci. Mnoho žen donucených k prostituci mluví o nekonečném kruhu zadlužení – nejdřív musí platit nehorázné poplatky za přepravu, potom jim začnou naskakovat každodenní výdaje a dlužná částka exponenciálně roste. Mnoho žen donucených k prostituci nedostává od pasáků a nevěstinců žádné peníze a dostávají se do pastí, z níž není úniku.

Ve Velké Británii podle přední nevládní organizace nutí pasáci a nevěstince své oběti platit dluhy, které se pohybují až v rozmezí 39 000 až 78 000 dolarů (700 000 až 1 400 000 korun). V komentáři pro časopis Guardian o typických podobách zneužívání východoevropských žen v Londýně k prostituci, řekl detektiv inspektor Dick Powell: „Některé ženy spí dokonce se 40 muži denně. Jen velice zřídka jim zůstává aspoň nějaká částka z peněz, které vydělaly. Narazili jsme na místa, kde ženy musely svému pasákovi nebo ‚madam‘ každý den odvést 300 liber (8700 korun) a teprve potom se mohly dostat ke splácení ‚dluhového pouta‘, které je sem dostalo.“ Často se dluh nepodaří nikdy splatit, protože k němu každý den naskakují náklady na jídlo, bydlení, léky a kondomy. Obchod s bílým masem je považován za nejrozšířenější specifickou podskupinu moderního mezinárodního otroctví.

Prostituce a související aktivity – včetně kuplířství a dohledu či údržby nevěstinců – podporují nárůst moderního otroctví tím, že poskytuje fasádu, za kterou operují překupníci s bílým masem. Kde je prostituce tolerovaná, tam je větší poptávka po obětech obchodu s lidmi a vždy roste počet žen a dětí zatažených do sexuálního otroctví.

Závěr

Na závěr chci vyvrátit tři mýty.

První je, že prostituce je zločin bez obětí. Obchodníci, kteří kupují prostitutky, ze sebe chrlí tvrzení, že si ženy prostituci volí samy, že díky ní bohatnou, že je přitažlivá a že ženy vzrušuje. Průzkumy ukazují, že většina prostitutek, včetně žen pracujících jako profesionální společnosti, byly jako děti sexuálně zneužívané. Incest staví mladé ženy na cestu k prostituci. Statistiky ohledně prostituce ukazují, že 90% mladých žen, které provozují prostituci, byly jako děti sexuálně zneužívané. Odhaduje se, že 80-90% mladých žen, které skončí v nápravných zařízeních, byly fyzicky nebo sexuálně zneužité. Průměrný věk, kdy dívky začínají s prostitucí

je třináct let. Ať už k tomu dojde v hotelovém pokoji nebo na kraji ulice v něčím autě, v New Yorku nebo v Bangladéši, Filipínách nebo Německu, způsobuje jim zkušenost s prostitucí nesmírné psychické i fyzické zranění. A vše začíná u zákazníka.

Druhý mýtus je mýtus „dobrovolného“ sexu. Mladé ženy a děti utekly do měst ve snaze utéct před nejdrsnější, zoufalou chudobou. Chudoba je donutila k nepříjemným svazkům. Jejich sexuální aktivity mají nedobrovolnou stránku. Pod tíhou ničivé chudoby si člověk říká, jak má chápat výraz „dobrovolný sex“. Jen málo žen chce nebo si zvolí život prostitutky a většina zoufale touží se z něj osvobodit. Vědecká studie z roku 2003 v Journal of Trauma Practice (časopis pro pracovníky na úrazových odděleních) uvádí, že 89% prostitutek se chce z prostituce vymanit, ale nemají žádný jiný způsob, jak přežít.

Třetí mýtus – jde o „čistě ženský problém“. Prostituce a obchod s bílým masem není problém žen a není na nich, aby ho řešily. To muži jsou pachateli a ženy oběťmi. Muži jsou tím problémem. Obchod s bílým masem je mužská záležitost a zahrnuje muže všech věkových kategorií a ze všech sociálních, ekonomických, rasových a etnických pozadí. Muži nejsou jen pachatelé nebo možní útočníci, ale také tiší přihlížející, kteří přitom mají plné právo konfrontovat ty, kdo ženy zneužívají. Nebuďte zticha.

Na závěr chci svým bratřím v armádě říct jednu věc: Musíte si uvědomit, že pracujete pro Krále králů a Pána pánů. Jmenuje se Ježíš a není nic, o čem by nevěděl a co by neviděl. Pověřil vás, abyste do světa přinesli Jeho pokoj a abyste byli posly spravedlnosti a práva. Proti vám stojí jak viditelní tak neviditelní nepřátelé a bitva nezuří jen kolem vás, ale i ve vás. Je vaší povinností jako velvyslanců vašeho Krále chránit slabé a osvobodit utlačované. Nemáte mít nic společného s tím, jak satan dál zotročuje ženy, které Bůh stvořil ke své podobě a Ježíš miluje. On vám přikazuje, abyste nedělali nic, co by jim ublížilo, zneuctilo nebo poskvnilo. Ježíš vám je nepřivádí do cesty, abyste se proti nim prohřešili, ale abyste se za ně modlili a třeba je i osvobodili od zla, útaku a Hada, který šíleně chce, abyste se přidali do jeho řad a podíleli se na jeho temných skutcích. Jak napsal Pavel Timoteovi, musíte bojovat dobrý boj.

Takže, nechte kalhoty zapnuté, mějte otevřenou Bibli, připravené ruce, soustředěné oči a zlomené srdce a bojujte takovým způsobem, abyste se jednou, až budete stát před Ježíšem, Mu mohli podívat do očí.

Poznámky

¹ Victor Malarek, *The Natashas: Inside the New Global Sex Trade* (New York: Arcade Publishing, 2003), s. 1–7.

² Důkladný rozbor těchto faktorů najdete v Kathryn Farr, *Sex Trafficking: The Global Market in Women and Children* (New York: Worth Publishers), s. 132–162 (Kapitola 5—„From Here to There: Sex Trafficking Flows and the Economic Conditions That Drive Them”).

³ Denise Gamache a Evelina Giobbe, *Prostitution: Oppression Disguised as Liberation*, National Coalition against Domestic Violence, 1990.

⁴ Victor Malarek, *The Natashas: Inside the New Global Sex Trade* (New York: Arcade Publishing, 2003), s. 9–29 (Kapitola 1—„Smuggler’s Prey”).

⁵ Victor Malarek, *The Natashas: Inside the New Global Sex Trade* (New York: Arcade Publishing, 2003), s. 33.

⁶ Více o roli organizovaného zločinu najdete v Kathryn Farr, *Sex Trafficking: The Global Market in Women and Children* (New York: Worth Publishers), s. 56–131 (Kapitola 3—„Criminal Networks and Corrupt Guardians” a kapitola 4—„Sex Trafficking and the Changing Face(s) of Organized Crime”).

⁷ George S. Patton, *War As I Knew It* (Boston: Houghton Mifflin Company, 1947), s. 31.